

KGy határozatok

Az Ipartestületek Országos Szövetsége 2009. május 28-ai XXI. Közgyűlésének határozatai

Napirend előtt meghozott határozatok:

[A határozathozatalhoz minden esetben a jelenlévő képviselők egyszerű szótöbbsége (50% + 1 fő) szükséges.]

0/1/2009. (V.28.) Kgy. határozat: a Mandátumvizsgáló és Szavazatszámoló Bizottság jelentése a létszámról.

A Közgyűlés a Mandátumvizsgáló és Szavazatszámoló Bizottság jelentését a megjelentek számáról és arányáról elfogadja.

Megállapítja, hogy a Közgyűlés megkezdésére kitűzött eredeti időpontban a 245 szavazati joggal rendelkező IPOSZ rendes tagszervezet képviselői közül 124 képviselő (51 %) jelent meg, így az eredetileg kitűzött időpontban az IPOSZ Közgyűlése határozatképes.

0/2/2009. (V.28.) Kgy. határozat: a Közgyűlés ügyrendi javaslatáról, a napirendi pontok sorrendjéről.

A Közgyűlés az írásban betervezett ügyrendi javaslatot és a napirendi pontok sorrendjét – a helyszíni módosító indítvánnyal együtt – elfogadta.

Napirendhez kapcsolódó határozatok:

1/1/2009. (V. 28.) Kgy. határozat: az IPOSZ Országos Elnökségének beszámolója a 2008. évi cselekvési program teljesítéséről, javaslat a 2009. évi cselekvési programra.

A Közgyűlés az Országos Elnökség beszámolóját a 2008. évi cselekvési program teljesítéséről, valamint a 2009. évre javasolt cselekvési programot – a szóbeli kiegészítésekkel együtt – 1 képviselő tartózkodása mellett, ellenszavazat nélkül elfogadta.

1/2/a/2009. (V. 28.) Kgy. határozat: az Országos Elnökség beszámolója a 2008. évi gazdálkodásról, a költségvetés teljesítéséről, javaslat a 2009. évi költségvetésre.

(folytatás a 2. oldalon)

Tartalomjegyzék

<u>Elnöki közlemények</u>	
Az Európai Vállalkozói Hét rendezvényeiről	4
Országos felmérés a tanulószervezetekről	5
<u>Alelnöki közlemény</u>	
A szakállamtitkár válaszelevele	8
<u>Jogszabály ismertetés</u>	
Az új nyugdíjszabályokról	9
Országgyűlési határozat	
Az építőipart sújtó recesszió kezelésére hozott intézkedésekről	15
KVVM rendelet	
A környezetvédelmi termékdíjról	17
FMM rendelet	
A rendezett munkaügyi kapcsolatok igazoló iratairól	18
A rendezett munkaügyi kapcsolatokat érintő törvények módosításáról	19
Kormányhatározat	
a viharkárok enyhítéséről	26
<u>Európai Unió</u>	
EB javaslat a fogyasztók jogairól	27
Az épületek energia-teljesítményére vonatkozó irányelvekről	29
Cím, telefon, e-mail változások	31
www.cegbaratok.hu	31

OE határozatok

(folytatás az 1. oldalról)

A Közgyűlés az Országos Elnökség beszámolóját a 2008. évi gazdálkodásról és a költségvetés teljesítéséről, valamint a 2009. évre szóló költségvetési javaslatot – a szóbeli kiegészítésekkel és a kérdésekre adott válaszokkal együtt – 1 képviselő tartózkodása mellett, ellenszavazat nélkül elfogadta.

1/2/b/2009. (V. 28.) Kgy. határozat: az Országos Elnökség tájékoztatója a vagyonkezelési munkáról.

A Közgyűlés az Országos Elnökség tájékoztatóját az IPOSZ ingatlanokkal kapcsolatban elvégzett vagyonkezelési munkáról – a szóbeli kiegészítésekkel és a kérdésekre adott válaszokkal együtt – 11 képviselő tartózkodása és 7 képviselő ellenszavazata mellett elfogadta.

2/a/2009. (V. 28.) Kgy. határozat: az IPOSZ Felügyelő Bizottságának beszámolója a 2008. évben végzett munkáról.

A Közgyűlés a Felügyelő Bizottság beszámolóját a 2008. évben végzett munkájáról – szóbeli kiegészítésekkel és a kérdésekre adott válaszokkal együtt – elfogadta.

2/b/2009. (V. 28.) Kgy. határozat: az IPOSZ Felügyelő Bizottság Működési Szabályzata módosításának jóváhagyásáról.

A Közgyűlés a Felügyelő Bizottság Működési Szabályzatának szövegében elvégzett módosítást 1 képviselő tartózkodása és 2 képviselő ellenszavazata mellett jóváhagyta.

3/2009. (V. 28.) Kgy. határozat az interpellációk tárgyában.

A Közgyűlés tudomásul vette, hogy interpellációk a Közgyűléshez nem érkeztek.

19/2009.05.28.OE. sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége (jelenléti ív szerint jelen volt 24 fő) 9 igen szavazat, 5 tartózkodás, 8 ellenszavazat (2 fő nem tartózkodott a teremben) mellett nem fogadta el az IPOSZ tulajdonában lévő szállodák vonatkozásában a 600 millió forintos keretjelzáló bővítést.

Budapest, 2009. május 28.

IPOSZ Közgyűlése

Az Ipartestületek Országos Szövetsége Országos Elnöksége 2009. június hó 18-ai ülésének határozatai

20/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége egyetértett az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, a Vám- és Pénzügyőrség és az Ipartestületek Országos Szövetsége között megkötendő Együttműködési Megállapodásokkal és egyidejűleg felhatalmazta elnökét - jelen ülés keretében - az aláírásra.

Az együttműködési megállapodásokat a soron következő Szövetségi Hírlevélben közzé tesszük.

21/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége meghallgatta és jóváhagyólag tudomásul vette Hans-Werner Müller úrnak, a NORMAPME (Európai Kis- és Középvállalkozások Szabványügyi Szervezete) elnökének élvezetes tájékoztatóját az európai szabványokról, a szervezet tevékenységéről és működéséről.

22/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége elfogadta a 2009. június 18-ai ülés jegyzőkönyv-hitelesítőjének Németh László (Veszprém megye) országos elnökségi tag személyét.

23/2009.06.18.OE. sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége egyetértett az Ipartestületek Országos Szövetsége és Rada Tamás, a www.cegbaratok.com weblap tulajdonosa között megkötendő Együttműködési Megállapodás tartalmával és egyidejűleg felhatalmazta elnökét annak egy későbbi időpontban történő aláírására.

24/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége véglegesítette az Ipartestületek Országos Szövetsége 2009. május 28-ai XXI. Közgyűlésének határozatait, amelyet a Szövetségi Hírlevél útján továbbítunk minden egyes tagszervezetünknek.

25/2009.06.18.OE.sz. határozat:

1.) Az IPOSZ Országos Elnöksége a „Tájékoztató az IPOSZ tagszervezetek részvételéről a 2009. regionális konferenciákon, a XXI. Közgyűlés megjelenési arányairól” című előterjesztést a mellékletekkel együtt jóváhagyólag tudomásul vette.

2.) Az IPOSZ Országos Elnöksége ezúton is köszönetét fejezi ki azon ipartestületi vezetőknek és munkatársaknak; nem utolsósorban az IPOSZ munkatársainak, akik részt vettek a rendezvények zavartalan lebonyolításában.

26/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége egyetértett a 2009. július 9-én megtartandó II. Megyei Igazgatók és Ügyvezetők Országos Értekezlete megtartásával. Egyidejűleg felhatalmazta elnökét, hogy a rendezvény sikeres lebonyolítása érdekében a szükséges intézkedéseket tegye meg.

27/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége egyetértett a XVIII. Magyar Kézművesség Napja és a 2009. szeptember 10-ei IPOSZ Országos Elnökségi ülés programjával és helyszínével, (Esztergom, Szent Adalbert Képzési és Konferencia Központ) továbbá a 2009. szeptember 17-ei Nemzetközi Szakképzési Konferencia budapesti lebonyolításával és programjával.

28/2009.06.18.OE.sz. határozat:

1.) Az IPOSZ Országos Elnöksége egyetértett azzal, hogy a 2009. évi novemberi Gazdaságpolitikai Konferencia a Hévízi Szállodában kerüljön megtartásra. Egyidejűleg felhatalmazta elnökét, hogy a konferencia programját, helyszínét, időpontját, részvételi költségét – a véglegesítést követően – a tagszervezetek részére küldje meg.

2.) Az IPOSZ Országos Elnöksége egyetértett azzal, hogy a konferencia megtartásával kapcsolatos költségek az IPOSZ 2009. évi költségvetéséből, pályázati forrásból és a résztvevők befizetéséből tevődik ki.

29/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége elfogadta az IPOSZ Ügyvezető Elnökség beszámolóját az Országos Elnökség két ülése között végzett munkájáról.

30/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége – az elhangzott szóbeli kiegészítéssel együtt – 2009. január hó 01. napjával a Dunagáz Zrt-t törölte az IPOSZ pártoló tagjai sorából és egyidejűleg 2009. január 01. napjával felvette az IPOSZ regisztrált tagjai közé. Az Országos Elnökség felkérte elnökét, hogy az átsorolásról értesítse a Dunagáz Zrt. vezérigazgatóját.

31/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége megtárgyalta az IPOSZ tulajdonában lévő szállodákat érintően a Raiffeisen Bank Zrt. keretbiztosítéki jelzálog összegének megemelésével kapcsolatos e-mail levelét (érkezett 2009.06.17.) és ezzel kapcsolatosan az alábbi döntést hozta.

(A napirend tárgyalásakor az Országos Elnökség tagjai közül 20 fő szavazati jogú elnökségi tag volt jelen a teremben.)

1.) Az IPOSZ Országos Elnöksége 15 fő igen szavazat, 5 fő tartózkodás mellett felhatalmazta az IPOSZ elnökét max. 500 millió HUF jelzálog bővítés aláírására azzal a két kitételrel, hogy az egyetemleges jelzálogjog a balatonfüredi és mátaszentimrei szállodák vonatkozásában kerüljön megszüntetésre; jelzálog kizárólag csak a hévízi üdülőt terhelheti, illetve az ezzel kapcsolatos költségeket a bank finanszírozza meg. Ezek hiányában az Országos Elnökség nem járul hozzá a jelzálog bővítéséhez.

2.) Az IPOSZ Országos Elnöksége a hévízi szálloda felújításával kapcsolatosan megtárgyalta a Vállalkozások Érdekvédelmi Szövetsége és Dr. Papp Gábor ügyvéd levelét és bízik abban, hogy a felek a korrekt, jogszerű elszámolást mihamarabb megnyugtató módon rendezni tudják.

32/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége a Balatonfüredi Szolgáltató Ipartestület javaslata alapján MOLNÁR LÁSZLÓ-nak a MAGYAR KÉZMŰVESSÉGÉRT DÍJ ARANY fokozata kitüntetését hagyta jóvá.

33/2009.06.18.OE.sz. határozat:

Az IPOSZ Országos Elnöksége a beérkezett javaslatok alapján 3 személy IPOSZ DÍJ kitüntetését hagyta jóvá.

Elnöki közlemények

AZ IPARTESTÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE AZ EURÓPAI VÁLLALKOZÓI HÉT SIKERÉÉRT MAGYARORSZÁGON Középpontban a Small Business Act, a Kisvállalkozói Törvény végrehajtása

Az Európai Vállalkozói Hét rendezvény sorozata szerte Európában lehetőséget adott arra, hogy megvitatásra kerüljenek a kis és középvállalkozások legfontosabb problémái. Magyarországon mintegy 80 rendezvényre került összesen sor, ebből nyolcat az Ipartestületek Országos Szövetsége szervezett meg. Hét regionális és a nyolcadik országos záró konferenciáján közel 150 ipartestület és 400 vállalkozásvezető vett részt.

A regionális konferenciákon a résztvevők részletesen foglalkoztak azokkal a főbb területekkel, amelyeket a Small Business Act irányvonalai is tartalmaznak. Külön figyelmet szenteltek a fogyasztóvédelemnek, a mikro vállalkozások hitelezésének, a szakképzésnek és más szolgáltatási területeknek.

Minden rendezvényen jelen voltak a fogyasztóvédelmi főfelügyelet területi vezetői, megindult egy párbeszéd a hatóságok és a családi és mikro vállalkozások képviselői között. A partnerség keretében az IPOSZ szeretné elérni, hogy a hatóságok, amelyek az előírások szigorításánál általában Brüsszelre hivatkoznak, a büntetéseknel és a büntetési tételek meghatározásánál jobban figyelembe vennék a mikro vállalkozások sajátosságait. Így az azonnali büntetések helyett jobb út lenne a megelőzés, a mikro vállalkozások felkészítése, előzetes figyelmeztetése. Ebben az ipartestületek és a hatóságok partnersége sokat segíthet.

A rendezvényeken részletesen ismertetésre kerültek az Új Magyarország Vállalkozói Mikrohitel feltételei.

A Small Business Act-al, a Kisvállalkozói Törvény-nyel, az EU-val kapcsolatos problémák összegzésére a budapesti záró konferencián került sor. A 150 IPOSZ tagszervezet rendezvényén jelen volt Andrea Benassi, a Kis és Középvállalkozások Európai Szövetségének, a brüsszeli UEAPME-nak a főtitkára is. Elmondása szerint az UEAPME jelenleg 13 millió vállalkozást képvisel Európában. Ezekben a vállalkozásokban 50 millió ember dolgozik. Ez azt jelenti, hogy az UEAPME nem csak munkaadói problémákkal szembesül, hanem jól látja a munkavállalói problémákat is. Már csak azért is, mert az összes európai vállalkozás 92 %-a 10 fő alatti vállalkozás, a kisebb vállalkozásokban pedig szorosabbak, jobban kezelhető a munkaadó-munkavállaló viszonyok, több a humán, emberi oldala. **A gazdasági válság adatai a mai napig azt mutatják: minél kisebb egy vállalkozás annál kevésbé bocsátott el alkalmazottat.** Ez is a kisvállalkozások rugalmasságának, sajátos jellegének köszönhető. A legnagyobb vállalkozások bocsátották el a legtöbb embert, ezt követően a középvállalkozások tették meg ezt leginkább. Ez újra azt

bizonyítja: **ma a kis vállalkozások jelentik az európai foglalkoztatás meghatározó bázisát.** A fenti nagyságrendek szerint az UEAPME a mikro vállalkozások érdekeit tartja leginkább szem előtt a tevékenységében, ugyanakkor több középvállalkozás is tag a szervezetben. Tekintettel kell lenni arra, hogy a 10 fő alatti UEAPME tagvállalkozások 50 %-a beszállító ezekben a közép vállalkozásokban, az UEAPME állásfoglalásaiban így a kompromisszumnak is meg kell jelennie a kis és középvállalkozások álláspontja között.

A magyar vállalkozások között is hasonló a helyzet: több, mint 90 %-a mikro vállalkozás, a foglalkoztatásban, a termelésben, a szolgáltatások ellátásában és a beszállításokban is hasonló a szerepük. Az IPOSZ azt képviseli az európai szövetsége felé is, hogy a mikro vállalkozások támogatási lehetőségeit elkülönülten kell kezelni a KKV programokon belül, különben nem jutnak el a legkisebb vállalkozásokhoz.

Ma a legfontosabb kis és középvállalkozásokat érintő kezdeményezés Brüsszelben a Kisvállalkozói Törvény, az úgynevezett Small Business Act. Valójában nem törvényről van szó, hanem egy intézkedés csomagról, amely a kisvállalkozásokra vonatkozik. 92 intézkedés fajtáról van szó, amelyekkel kapcsolatban direktívákat, törvényeket kellene alkotni. 10 főt elvet dolgoztak ki arra, milyen szempontok alapján közelítsék meg ezeket az intézkedéseket.

Az IPOSZ egyértelműen támogatja az UEAPME-nak azt az álláspontját, hogy először a 92 intézkedés közül egyet kell általános direktíva szintjére emelni. Ennek pedig az a neve: „Gondolkozz először kicsiben.” Azt jelenti ez az elv, hogy bármilyen intézkedéshez fognak Európában, amely érintheti a kis vállalkozásokat, a törvény megalkotása előtt **konzultálni kell a kisvállalkozásokat képviselő szervezetekkel, és a törvény megalkotása előtt hatáselemzést kell csinálni, milyen kihatása lenne a bevezetendő intézkedésnek a kis vállalkozásokra.** Amíg ez a direktíva nem születik meg, amely betartása kötelező minden nemzeti kormányra, kevés remény van arra, hogy a további 91 intézkedés kidolgozása és megfogalmazása a kisvállalkozásokat fogja valóban szolgálni. Jelenleg ennek a direktívának a kidolgozását nem tűzték napirendre. Az UEAPME tagszervezeteinek, így az IPOSZ-nak is az a fontos feladata van, győzzék meg a kormányaikat, ne ellenezzék egy ilyen direktíva megszületését.

A megoldásra váró intézkedések közül az egyik legfontosabb a **közsféra késedelmes fizetésének**

kérdése. Az állam, az önkormányzatok szolgáltatások sokaságát rendelik meg rendszeresen a kis vállalkozásoktól, a munka elvégzését követően azonban késlekednek a kifizetésekkel. Ez jelentős problémát jelent főleg a mikro és kis vállalkozási szféra számára, amely drága hitelek felvételére kényszerülhet, veszélybe kerül a gazdasági stabilitása, és ami a legfontosabb, a foglalkoztatási képessége. Ezért ezt a kérdést törvénnyel kell kezelni. Benassi főtitkár arról beszélt, hogy a brüsszeli bizottság ki is dolgozott egy direktívát, ez a közsférát 30 napon túli nem fizetés esetén jelentős kamat megfizetésére kötelezné. Ez látványosan pozitív a kis vállalkozások számára, de a direktíva rögtön azt is megfogalmazza, hogy indokolt esetben a közsféra ezt figyelmen kívül hagyhatja. Nem pontosítják, mi az indokolt eset, és semmilyen határidőt nem említenek, meddig hagyhatja figyelem kívül fizetési kötelezettségét. Így ennek a direktívának ebben a formában a kis vállalkozások számára nem sok értelme van. Az Európa Tanács szerencsére még nem vitatta meg a bizottság javaslatát, a munkacsoportok most kezdik a munkát. Ebben a munkában szeretné az UEAPME az ellenvetéseit érvényesíteni. A kérdést még az Európai Parlamentnek is meg kell majd szavaznia. Az IPOSZ támogatja az UEAPME ilyen irányú törekvéseit.

A másik kiemelt kérdés a **kisvállalkozások hitelezésének kérdése.** Kétségtelen, hogy a válság következtében nehezebb lett a mikro és kisvállalkozások hitel felvétele. Éppen ezért szentelte a regionális konferenciákat az IPOSZ az Új Magyarország Mikrohitel program népszerűsítésének és kíván az ipartestületeivel minden hitelezést könnyítő programot segíteni. Benassi főtitkár arról tájékoztatót, hogy az Európai Beruházási Bank a következő három évben 30 milliárd eurót akar a KKV szektornak juttatni, alacsony kamattal. A hitelek szétszórását azonban csak a nagyobb bankok tudják majd kezelni, a minimális kezelendő összeget ugyanis 400 millió euróban határozták

meg. Ez azt jelenti, hogy a kis bankokat gyakorlatilag kizárják a szétszórásból. A kis bank ugyanis ekkora összeggel csak akkor tud foglalkozni, ha plusz beruházásokat tenne, alkalmazottakat venne fel, ez pedig a kamatot rögtön feljebb emelné. A mikro vállalkozások jelentős része ezekkel a kis bankokkal áll kapcsolatban, ha ezek nem vesznek részt az összegek eljuttatásában, a hitelek nem fogják elérni a mikro és kis vállalkozások jelentős részét.

A fenti két eset, a közsféra tartozásának kezelése és a KKV hitelezési tervek is azt bizonyítják, hogy amennyiben nem jön létre először a „Gondolkozz először kicsiben” direktíva, és nem ezek elvei szerint dolgozzák ki az EU bizottság, az intézmények, a nemzeti kormányok az intézkedéseket, kevés valószínűség van arra, hogy a mikro és kis vállalkozások támogatásából, őket ezek az intézkedések valójában nem sokban fogják segíteni.

A záró konferencián az is szóba került, hogy megkezdődik az EU-ban a 2013 után következő 7 éves időszak gazdasági tervezése. Fontos lenne, hogy a mikro és kisvállalkozásokkal kapcsolatban már megváltozott mentalitásban jelenjenek meg az elképzelések. Ebben a magyar kormány is szava lehet, hiszen mint soros elnök 2011 első félévében már most csatlakozhat Spanyolország és Belgium mellett a tárgyalásokhoz. Ezért rendkívül fontos, hogy állandó képviselő működjön Brüsszelben, és megfelelő információkkal rendelkezzen a családi és mikro vállalkozások sajátos problémáiról.

Az Európai Vállalkozói Hét tapasztalatai azt bizonyítják, hogy Brüsszel, az európai intézményrendszer fontossága nő a legkisebb vállalkozások szempontjából is. Ezért az IPOSZ erősíteni kívánja kommunikációs tevékenységét mind a brüsszeli UEAPME-val, a NORMAPME-val és az Avignoni Akadémiával mind a magyar EU parlamenti képviselőkkel. Másrészt az elkövetkező években szélesebb kapcsolati rendszert kell kialakítani az egyes UEAPME tagszervezetek között, hogy a legjobb nemzeti gyakorlatok az egyes szakterületeken gyorsabban ismertté váljanak.

Országos felmérés a tanulószervezetekkel kapcsolatban az Ipartestületek Országos Szövetsége szervezésében

Az Ipartestületek Országos Szövetsége, mint a családi, mikro- és kisvállalkozások legnagyobb országos struktúrájával rendelkező gazdasági érdekképviselője a rendszerváltás óta kiemelt figyelmet fordított a szakképzésre, ezen belül is a gyakorlati képzésre, a kézműipari szakmák utánpótlásának a biztosítására. Nem mai probléma ez, hiszen az IPOSZ elődei sok száz évre visszamenőleg mindig

élen jártak ennek a kérdéskörnek a vizsgálatában és megoldásában.

Az IPOSZ a mai helyzet jobb megítélése érdekében egy felmérést kezdeményezett azért, hogy segítsen, főleg a családi, mikro- és kisvállalkozások területén pontosabb képet kialakítani a jelenlegi helyzetről. Egy kérdőív alapján 1.500 vállalkozást kérdeztünk meg, olyanokat, amelyek vállalják ma a tanulók gyakorlati képzésének ne-

hez feladatát, és olyanokat, amelyek ezt jelenleg nem teszik meg. Az alábbiakban közzétesszük a felmérés eredményeiről készült összefoglalót. Kerestük az okokat, miért nem nagyobb számú a gyakorlati képzésre vállalkozók tábora és kerestük a válaszokat, hogyan lehetne a helyzeten javítani. Amikor ennek a munkának nekifogtunk, még nem bontakozott ki teljesen az a gazda-
(*folytatás a 6. oldalon*)

Elnöki közlemények

(folytatás az 5. oldalról)

sági válság, amely mára súlyosabb stádiumába jutott. A mai helyzet még fontosabbá teszi számunkra, hogy a több száz kézműves szakma utánpótlásáról, további sorsáról beszéljünk. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a sok százezernyi családi-mikro- és kisvállalkozás a foglalkoztatás igazi bázisa, ők azok amelyek rugalmasságukkal gyorsan tudnak alkalmazkodni a megváltozó gazdasági környezethez, ők azok, amelyek nem vándorolnak tovább, hanem akár generációkon keresztül egy adott kistérségben folytatják termelő és szolgáltató tevékenységüket. Az elmúlt évtizedben igazán ezek a kisvállalkozások hozták létre munkahelyeket Európában, rájuk lehet a jövőben is számítani, így utánpótlásuk, versenyképességük biztosítása az egész magyar társadalom számára meghatározó jelentőségű.

Egy ilyen felmérés természetesen nem csodaszer. Mégis jelzéseket tud leadni a törvényalkotó felé, miképpen lehetne a helyzetet jobbat tenni. Bizonyos, hogy a tanulótartás gazdasági környezetét tovább lehetne javítani és az is bizonyos, hogy nagyobb támogatásra van szükségük adminisztratív terheik megoldásában és folyamatos tájékoztatásukban. Ebben lényegesen szélesebb körű szerepet tudnának vállalni az olyan szervezetek, mint az IPOSZ és ipartestületei, ha ehhez egy kicsivel több támogatást kapnának. A családi, mikro- és kisvállalkozások nem rendelkeznek azzal a szakember állománnyal saját vállalkozásaikban, amely képes lenne a törvény és a rendeletek által biztosított lehetőségeket maximálisan kihasználni, ehhez folyamatos szolgáltatásra, ráadásul viszonylag olcsó szolgáltatásra van szükségük. Nem csak a jelenlegi előírások módosítására van tehát szükség, hanem jobb kihasználásukra és több információ nyújtására.

Ma Magyarországon hiányszakmák alakultak ki. Ennek természetesen vannak országunk határain túlnyúló, globális okai is. Mégis a

jelenlegi helyzeten javítani lehetne, ha a kommunikáció minden forrását felhasználva tudatosan sugallnák a családok és a fiatalabb generációk felé: a reál, a konkrét szakmákat elsajátító életpályának is van Magyarországon jövője, sőt lehet, hogy jobb kereseti lehetőséget biztosít majd, mint néhány túlnépeseedett humán szakma. Nem csak a hátrányos helyzetű fiatalokra kell számítani a kézműves szakmák jövőbeni művelésénél és az azokkal foglalkozó vállalkozások vezetésénél, hanem mindazokra, akik két kezük ügyességével, alkotókészségükkel javakat tudnak teremteni és magas színvonalú szolgáltatásokat tudnak elvégezni. Európai szinten kell majd vezetnünk a családi, mikro- és kisvállalkozásainkat ahhoz, hogy versenyben tudjunk maradni az európai közösségen belül és kívül és meg tudjuk őrizni saját országunkban gazdasági pozícióinkat és munkahelyeinket.

Ez az összefoglaló gondolatokat vet fel egy meghatározott területen tanuló-tartás, gyakorlati képzés területén, de a következtetések lehetnek lényegesen általánosabbak is. Reméljük, hogy ez a munka hozzájárult ahhoz, hogy javuljon a helyzet ezen a területen, gyakorlat orientáltabb és harmonikusabb kapcsolat alakuljon ki az iskolák és a kisvállalkozások között, a tanulók és a vállalkozás vezetők között, és az ehhez szükséges esetleges törvényi és rendeletmódosításhoz is.

A felmérés során – országos lefedettséggel – 1.500 kisvállalkozót szólítottunk meg Kérdőíveinkkel, feleletet várva arra, hogyan látják a szakmai utánpótlás biztosítását és melyek azok az akadályozó tényezők, ami miatt nem vesznek részt nagyobb arányban a tanulók gyakorlati képzésében.

Erősen kritizált a gyakorlati képzés ideje. A megfelelő szintű szakmai felkészültség elérésére a jelenlegi gyakorlati idő kevés. A kisvállalkozások általános véleménye, hogy a 9-10 osztály „gyakorlat mentesítése” mérhetetlen károkat okoz (okozott) a magyarországi

szakképzésben. A gyakorlati helyre 16 évesen kerülő tanuló, már motiválatlan, hitevesztett és nagyon nehezen oktatható és nevelhető. A felaprózott gyakorlati idő sem kedvez a szakképzésnek. Sokan szívesen vennék, ha a képzési rendszer visszatérne az egy hét gyakorlat-egy hét iskola modellhez, mert így lehetőség nyílna a több napot igénybevevő összefüggő munkafolyamatok elsajátítására is. Számos szakma oktatásában probléma a szakma idényjellege. Az ún. nyári szakmák (kőműves, ács-állványozó, festő-mázoló, hűtőgépszerező stb.) esetében – a munka hiánya miatt a gyakorlati képzés az oktatási év jelentős részében szinte lehetetlen.

A kisvállalkozásoknál a tanulóképzésre ható gazdasági környezet fokozottan jelentkezik. A jogszabályi előírásokból eredően a kisvállalkozások általában – a tanulóképzés költségeit tekintve – éves elszámolók és visszaigénylők. A több mint egy éves előfinanszírozás a visszaigénylésig erre a forgóeszköz szegény vállalkozási körre elviselhetetlen terhet ró. Több javaslat jelent meg a felmérés során arra vonatkozóan, hogy a visszaigénylések gyakoriságát alacsonyabb értékhatárokkal kellene megállapítani. Megoldás lenne az állami előfinanszírozás fejkvóta rendszerben. A kisvállalkozásoknál nem térül meg a gyakorlati képzés anyagfelhasználása, műhelyrezezi hányad és az oktató (tulajdonos, egyéni vállalkozó) oktatásra fordított ideje. Jelenlegi jogkörnyezetben nem támogatott a nem alkalmazotti státuszú egyéni vállalkozó oktatói bére. Ennek a sok éve fennálló problémának a feloldása szükségyszerű.

A tanulóképzés kiteljesedésének személyi akadálya a kevés és előképzetlen tanuló. Számos vállalkozó vállalna tanulót (vagy több tanulót) ha az iskolai tanműhelyek nagyobb hajlandóságot mutatnának a tanulók kibocsátására, mivel ragszkodnak ahhoz, hogy a gyakor-

Elnöki közlemények

lati képzés iskolai körülmények között folyjon.

Az ismert demográfiai problémák miatt kevés a tanuló és a tanuló létszám csökkenés ellenére az egyéb középiskolai (gimnázium) kapacitás elszívó hatása nagyon erős. Ebből eredően a presztízst veszített szakképzésre már csak a maradvány elv alapján jutó, gyengébb felkészültségű és tehetségű tanulókör jut.

Lokális, de számos helyen probléma az országban, hogy az adott környéken, az adott szakmákban nincs iskolai képzés, nincs iskolai háttér.

A kisvállalkozásoknak problematikus, hogy az iskolák és képzőhelyek rendszertelen és szabályozatlan kapcsolata miatt tanulói iskolai munkájáról és magaviseletéről nem kapnak megfelelő tájékoztatást. Egyes szakmákban, szakmai és vizsgáztatási háború folyik az iskolák és gyakorlólhelyek között.

Sok vállalkozás a jelenlegi rossz gazdasági helyzetre hivatkozva nem vállalja, vagy szünetelteti gyakorlati képzését.

A képzés folytató kisvállalkozások a tanulószerződés rendszerét általában ismerik és elfogadják. Számos esetben bírálják a szerződés tanulók javára szóló egyoldalúságát és az ebből eredő fegyelmi lehetőségek hiányát. Ebben a vállalkozói körben a szerződéssel járó adminisztráció problematikus. A gyengébb és fegyelmetlenebb tanulóállomány kezelésére nem nyújt segítséget a tanulószerződés és a tanuló díjazásának rendszere sem. A tanuló díjazásának jelenlegi mérve rendszere nem teszi lehetővé a díjazáson keresztül sem a fegyelmezést, sem az elismerést, mivel a már megemelt díjazás – a későbbi nevelés és előmeneteli problémák esetén – csökkenteni nem lehet, sőt a jogszabály folyamatos díjemelést ír elő a teljesítménytől függetlenül (egyedül bukás esetén nem kell díjat emelni).

A kisvállalkozások kiemelt problémája a gyakorlati képzéssel és a

hozzá tartozó költségelszámolásokkal járó adminisztráció. Ebben a vállalkozói körben ez azért fokozott, mivel ezek a kisvállalkozások – a nagyokkal ellentétben – nem rendelkeznek funkcionális, adminisztratív apparátussal. Többen jelezték, hogy szívesen vennék, ha az adminisztrációjukat valamilyen érdekképviselői szerv vállalná. A kapcsolódó adminisztrációt a teljes szakképzési társadalom túlzottan tartja, célszerű lenne annak tetemes és kézzel fogható csökkentése.

A kisvállalkozások rendszeres tájékoztatása a szakképzés rendszeréről és a kapcsolódó pénzügyi lehetőségekről, szabályokról a tanulóképzés fejlesztése érdekében elengedhetetlen. A tanulót nem tartók jelentős része nem ismeri a tanuló-szerződés rendszerét és a szakképzési hozzájárulási rendszer kötelezettségeit és lehetőségeit. A tanulóképzők körében is nagy a tájékoztatatlanság a költség visszaigénylés lehetőségéről. (Sok vállalkozó a Kérdőívből kapott először információt arról, hogy a tanulóképzés költségeinek egy részét az állam megtéríti.)

Pénzügyi kérdésekben a vállalkozások szinte minden esetben könyvelőiktől várják és kapják a tájékoztatást. Sajnálatos tény, hogy a könyvelők (könyvelő irodák) nem szívesen foglalkoznak a tanulóképzéssel járó feladatokkal, ezért számos esetben felkészületlenségből, vagy félelemből nem propagálják megbízóiknál az elszámolási lehetőségeket.

A kisvállalkozások szakképzési ellenőrzöttsége jó és az érintettek részéről elfogadott. Szembetűnő, hogy az ellenőrzésben jelenleg az IPOSZ szerepe alacsony. Az ellenőrzés mindig tájékozódással és tájékoztatással is párosul, ezért az ellenőrzésben való nagyobb szerepvállalásról az IPOSZ nem mondhat le.

A családi, mikro- és kisvállalkozói körben a tanulóképzésre való motiváltság fokozott. A tanulóképzésben látják a családi vállalkozásaik folytonosságát és ezzel teljesítik

ki hivatás tudatukat és szakma szeretetüket, még akkor is, ha a jelenlegi szakképzési és a hozzá kapcsolódó gazdasági helyzet nem éppen kedvező számukra. Ez az érzelmi plusz a gyakorlati képzés felé csak ennek a vállalkozói körnek a sajátossága és ebből eredően nagy hiba és nagy felelőtlenség lenne a kisvállalkozások területén a szakképzés redukciója. Az itt folyó képzés országos lefedettségű és sokszínű. Számos hagyományos szakma csak a kisvállalkozások révén marad fenn. Meg kell találni a gyakorlati oktatást akadályozó problémák feloldásának módját.

A magyar társadalom érdeke, hogy fenntartsa és megfelelően ösztönözze a családi, mikro- és kisvállalkozásokban folyó szakképzést és lehetőséget biztosítson arra, hogy szakmai szervezetek hatékonyabb külső szolgáltatási rendszert tudjanak működtetni számukra.

Erősíteni kell a társadalomban a meggyőzést annak érdekében, hogy a képzetesebb tanulók is válasszanak reál, szakképesítést adó életpályát. Javítani kell ennek kommunikációját és propagandáját, már a 6. osztálytól kezdődően, különös tekintettel a hiányszakmákra.

A gazdasági válság előrehaladtával az elmúlt hetekben olyan intézkedések láttak napvilágot kormányzati oldalról, amelyek veszélybe sodorhatják Magyarországon a duális képzés eddig elért eredményeit és törékeny pozícióit. Az a veszély jelent meg, hogy a kisvállalkozások gyakorlati ösztönzése helyett az új feltételek mellett még kevesebben fognak tanulót gyakorlati képzésre vállalkozni. Az IPOSZ véleménye szerint ezeket az intézkedéseket főleg a 10 fő alatti vállalkozások esetében ismételtlen át kellene gondolni, mert meg kell őrizni a kellő motivációt a kisvállalkozásoknál a gyakorlati képzőhelyek fenntartására. Különben a válság utáni fellendülési időszak kezdetén már erősödő szakember problémával kell szembenézni főleg a kisebb kézműves szakmák sokaságában.

Alelnöki közlemény

A hosszú távú adminisztráció-csökkenési célok megvalósítása érdekében az illetékes NFGM versenytárgyalást írt ki, amelynek nyertese, a Deloitte Zrt. 2008. december végére elkészítette a vállalkozói terhek teljes keresztmetszetének felmérését. 2009. április végéig a kiemelt fókuszterületeken megtörténik a terhekkel kapcsolatos költségek mérése is. Az anyag alapján az érintett szaktárcákkal közösen intézkedési terv készül a kormány elé a bürokrácia csökkentés tennivalóinak ütemezéséről.

A gazdasági szereplők képviselői által a GEF keretében felvetett problémák nyomán a kormány és a banki szféra közötti tárgyalások és új konstrukciók (mikrohitel, stb.) bevezetése útján lépések történtek a családi mikro- és kisvállalkozások

nak szóló hitelek egyszerűsítése és meggyorsítása ügyében, ami hosszabb távon segíteni fogja a vállalkozások hitelhez jutását.

A belföldi és külföldi vállalatok gyakorlatában megvalósuló, termelői ár alatti értékesítés esetében erőfölénnyel való visszaélés, vagy kartellezés esetén – a családi és kisvállalkozások a kereskedelemről szóló 2005. CLXIV. törvény szellemében személyükben, vagy képviselőik útján a Gazdasági Versenyhivatalhoz fordulhatnak jogi segítségért.

A körbetartozások felszámolása ügyében a kormányzat a csődtörvény és a közbeszerzési törvény módosításával, valamint a polgári törvénykönyv korszerűsítésévei 2008 végén hosszú távra szóló jogszabályi intézkedéseket tett. Az okok feltárására és a következmények elkerülése érdekében a Nem-

zeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium stratégiát készített, ezen túlmenően – az építőipari körbetartozások felszámolására és a rendszer egyszerűsítésére – Gyorsítás 1. címen építőipari intézkedési csomagot terjesztett elő.

Mindezen intézkedések tükrében, megítélésünk szerint, a Kormány fontosnak tartja a családi és kisvállalkozásokat, komolyan veszi problémáikat, és elő kívánja segíteni jövőbeli boldogulásukat. Természetesen a gazdaság ismert nehézségei és a világméretű gazdasági válság viszonyai között a legjobb szándékú és hatású kormányzati intervenció mellett sem lehet garanciát adni az összes vállalkozás jövőbeni boldogulására, és azzal is számolni kell, hogy a vállalkozások egy része az állam segítsége ellenére tevékenységének feladására kényszerül.

Jogszabály ismertetés

Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság tájékoztatója

a 2010. január 1-jétől kezdődően alkalmazásra kerülő nyugdíjszabályokról

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvényt (a továbbiakban: Tny.) módosító, 2010. január 1-jétől hatályos 2009. évi XL. törvény rendelkezései jelentősen érintik a nyugdíjba vonulás feltételeit. A fontosabb tudnivalók a következők:

1. Fokozatosan 62-ről 65 évre emelkedik a társadalombiztosítási öregségi nyugdíjra jogosító öregségi nyugdíjkorhatár. A nyugdíjkorhatár az 1952. január 1-je előtt születettek esetében marad a betöltött 62. életév. A változás az 1951. december 31-ét követő időpontban születetteket érinti. Esetükben az öregségi nyugdíjkorhatár az alábbiak szerint módosul:

- aki 1952-ben született, annak a 62. életév betöltését követő 183. nap,
- aki 1953-ban született, annak a betöltött 63. életév,
- aki 1954-ben született, annak a 63. életév betöltését követő 183. nap,
- aki 1955-ben született, annak a betöltött 64. életév,
- aki 1956-ban született, annak a 64. életév betöltését követő 183. nap,
- aki 1957-ben vagy azt követően született, annak a betöltött 65. életév.

Öregségi teljes nyugdíjra az lesz jogosult, aki a születési évének megfelelő öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, és legalább húsz év, öregségi résznyugdíjra pedig az, aki az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, és legalább tizenöt év szolgálati idővel rendelkezik.

2009. december 31-ét követő időponttól az irányadó nyugdíjkorhatár betöltését követően igényelt öregségi nyugdíj tekintetében is jogosultsági feltétel lesz a biztosítással járó jogviszony megszüntetése. Az igénylő tehát azon a napon, amelytől kezdődően az öregségi teljes-, vagy résznyugdíjat megállapítják, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultokról, valamint a szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 5. § (1) bekezdés a)-b) és e)-g) pontja szerinti biztosítással járó jogviszonyban

- sem Magyarországon,
- sem – a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló közösségi rendelet hatálya alá tartozó személy esetében – EU/EGT-államban, ideértve Svájcot is
- sem – a szociálpolitikai (szociális biztonsági) egyezmény hatálya alá tartozó személy (ha az egyezmény elterősen nem rendelkezik) – a szerződő államban nem állhat.

2.1. A módosított szabályozás szerint a nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően előrehozott öregségi nyugdíj annak az 59. életévét betöltött 1952-ben vagy 1953-ban született nőnek, illetve annak a 60. életévét betöltött 1950-ben született férfinak állapítható meg, aki rendelkezik legalább 40 év szolgálati idővel és nem áll meg-

Jogszábaály ismertetés

határozott biztosítással járó jogviszonyban. (Változatlan az a szabály, hogy a vállalkozói körben a jogviszony átalakul kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozói jogviszonnyá.)

Csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíjra pedig az említett személyi kör akkor jogosult, ha legalább 37 év szolgálati időt szerzett, és megfelel az előrehozott öregségi nyugdíjra jogosultsághoz szükséges egyéb feltételeknek. (Ebben az esetben a nyugellátás összegét a szükséges 40 évhez képest hiányzó szolgálati évek számától függő mértékben és az öregségi nyugdíjra jogosító korhatár eléréséig terjedő idő hosszával arányosan, a már ismert módon kell csökkenteni. Az 1952-ben és 1953-ban született nők esetében a csökkentés mértékét nem az irányadó öregségi nyugdíjkorhatárig, hanem – kedvezményként – a 62. életév betöltéséig, azaz legfeljebb 1095 napra kell számítani.)

2.2. „Régi – új” az a rendelkezés, hogy az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően két évvel előrehozott öregségi nyugdíjra jogosult az az 1950. december 31-ét követően született férfi, valamint az az 1958. december 31-ét követően született nő, aki

- legalább 37 év szolgálati időt szerzett, és
- azon a napon, amelytől kezdődően az előrehozott öregségi nyugdíjat megállapítják biztosítással járó jogviszonyban nem áll.

Az érintettek esetében az előrehozott öregségi nyugdíj összegét – függetlenül az előírt 37 évet esetleg meghaladó szolgálati idő hosszától – már csökkentéssel kell meghatározni.

Az előrehozott öregségi nyugdíj összege tehát függ az igénylő életkorától. Az irányadó nyugdíjkorhatárnál 1 évvel alacsonyabb életkort betöltött igénylő esetén az ellátást úgy kell megállapítani, hogy az öregségi nyugdíj összegét annyiszor 0,3 százalékkal kell csökkenteni, ahányszor 30 naptári nap hiányzik a reá irányadó nyugdíjkorhatár betöltéséhez. Ha az igénylő ennél korábban, maximum az irányadó nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően 2 évvel kéri a nyugellátás megállapítását, akkor az öregségi nyugdíj összegét 3,6 százalékkal, továbbá annyiszor 0,4 százalékkal – összesen 8,4 százalékkal – kell csökkenteni, ahányszor 30 naptári nap hiányzik az irányadó nyugdíjkorhatárnál 1 évvel alacsonyabb életkor betöltéséhez. (Értelemszerűen tovább él az a szabály, hogy az öregségi nyugdíjkorhatár betöltése a csökkentést nem érinti.)

2.3. A már ismertetteken túl előrehozott öregségi nyugdíjra jogosult az a legalább 37 év szolgálati idővel rendelkező, biztosítással járó jogviszonyban nem álló nő is, aki

- 1954-ben született és a 60 éves és 183 napos életkort betöltötte,
- 1955-ben született és a 61. életévét betöltötte,
- 1956-ban született és a 61 éves és 183 napos életkort betöltötte,
- 1957-ben született és a 62. életévét betöltötte,
- 1958-ban született és a 62 éves és 183 napos életkort betöltötte;

továbbá az a biztosítással járó jogviszonyban nem álló és legalább 42 év szolgálati idővel rendelkező férfi is, aki

- 1952-ben vagy 1953-ban született és a 60. életévét betöltötte,
- 1954-ben született és a 60 éves és 183 napos életkort betöltötte.

Az érintett korosztályok esetében az előző pontban ismertetett csökkentés mértéke nem haladhatja meg az öregségi nyugdíj összegének 8,4 százalékát.

3. A karkedvezményt szerzett személynek az öregségi nyugdíjkorhatárhoz képest az előrehozott öregségi nyugdíj annyi évvel alacsonyabb életkorban jár, ahány évvel korábban őt a karkedvezményre jogosultság nélkül az előrehozott öregségi nyugdíj megilletné.

(Pl.: Az 1955-ben született nő öregségi nyugdíjkorhatára 64 év, előrehozott öregségi nyugdíj megállapítását – az egyéb feltételek fennállása esetén – a 61. életéve betöltésekor, azaz 3 évvel a nyugdíjkorhatár elérését megelőzően kérheti. Ha az említett személy 4 év karkedvezményt szerzett, a nyugdíjkorhatára 60 év, az előrehozott öregségi nyugdíj megállapítását pedig 3 évvel korábban, azaz 57. életéve betöltésekor kérheti.)

Az érintettek esetében az előrehozott öregségi nyugdíjra jogosultság meghatározásánál a megszerzett szolgálati időt, a nyugdíjcsökkenés mértékének meghatározásánál pedig a megszerzett szolgálati időt, illetve az elért életkort a karkedvezmény időtartamával növelve kell figyelembe venni.

Fontos megjegyezni, hogy az özvegyi nyugdíj felélése során az özvegyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt a jogszerző halálakor hatályos jogszábaályok alapján kell megállapítani.

Aki 2009. december 31-éig az öregségi teljes, illetve résznyugdíjhoz szükséges életkort betöltötte és az előírt szolgálati időt megszerezte, e jogosultságát bármikor érvényesítheti. Ebben az esetben öregségi nyugdíjkorhatárnak a Tny. 2009. december 31-én hatályos rendelkezései szerinti életkort kell tekinteni.

Aki az előrehozott, illetve csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíj igénybevételéhez szükséges életkort betöltötte és szolgálati időt megszerezte, az előrehozott, illetve a csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíj megállapítását bármikor kérheti (e jogosultságát nem veszti el). Annak azonban, aki e jogosultságát 2007. december 31-ét követően szerezte meg, a Tbj. szerinti biztosítási jogviszonyát meg kell szüntetnie. A nyugdíj összegének megállapítása során minden esetben a nyugdíj megállapításának időpontjában hatályos szabályokat kell alkalmazni.

(Változatlanul él az a szabály, hogy aki az előrehozott, illetve csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíj igénybevételéhez szükséges életkort és szolgálati időt 2009. január 1-jét megelőzően betöltötte, illetve megszerezte, a jogosultság megállapítása és a nyugdíjcsökkentés mértékének meghatározása során az ún. gyermekkedvezményt alkalmazni kell.)

Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság

Jogszábaály ismertetés

Tájékoztató a tizenharmadik havi nyugdíjról, a nyugellátások rendszeres emeléséről, a nyugdíjprémiumról és a nyugdíjak korrekciós célú emeléséről

1. A 2009. évi XL. törvény 2009. július 1-jétől hatályon kívül helyezte a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvénynek (a továbbiakban: Tny.) a tizenharmadik havi nyugdíjra vonatkozó rendelkezéseit, ami a tizenharmadik havi nyugdíj 2009. június 30-áig kifizetett első részletét nem érinti, a második részlet azonban november hónapban már nem kerül kifizetésre.

2. A törvényt módosítás viszont 2010. január 1-jét követően ún. nyugdíjprémium megállapítását teszi lehetővé, amennyiben a GDP változatlan áron számított növekedésének a tárgyévben várható mértéke a 3,5 százalékot meghaladja, és az államháztartás – költségvetési törvényben meghatározott – tárgyévi egyenlegcélja várhatóan teljesül.

Nyugdíjprémiumra az a személy jogosult, aki a tárgyévet megelőző év legalább egy napján, valamint a tárgyév novemberében a társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó, vagy azzal egy tekintet alá eső

a) rokkantsági vagy baleseti rokkantsági nyugdíjban, vagy

b) hozzátartozói nyugellátásban – ide nem értve az ideiglenes özvegyi nyugdíjat – részesül, vagy

c) az a)-b) pontban nem említett nyugellátásban – ide nem értve a rehabilitációs járadékot – részesül, és a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt a tárgyévet megelőzően betöltötte.

Az a)-b) pontban említett ellátásokban részesülő nyugdíjasokat a nyugdíjprémium életkorra tekintet nélkül megilleti.

A c) pontban említett nyugellátások öregségi típusú ellátások, mint a karkedvezményes öregségi nyugdíj, az előrehozott, csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíj, korengedményes nyugdíj, bányásznyugdíj, egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíja, szolgálati nyugdíj, és a mezőgazdasági szövetkezeti/szakszövetkezeti járadékok. Ezen ellátásokban részesülő személyek a rájuk irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltését követő évben részesülhetnek nyugdíjprémiumban.

A nyugdíjprémium összege az alább megjelölt két szám szorzata:

a) a GDP változatlan áron számított növekedése – tárgyévben várható – mértékének 3,5-del csökkentett összege, de legfeljebb 4,

b) a nyugellátás november havi összegének 25 százaléka, de legfeljebb 20 000 forint.

A fenti számításnak megfelelően a nyugdíjprémium összege legfeljebb 80 000 forint lehet.

A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság a nyugdíjprémiumot – a meghatározott feltételek teljesülése esetén – külön

kérelem benyújtása nélkül a november havi nyugellátással együtt folyósítja.

3. 2009. december 31-ét követően módosulnak a Tny. nyugdíjemelésre vonatkozó rendelkezései. Az új szabályozás szerint a tárgyév január 1-je előtti időponttól megállapított társadalombiztosítási nyugellátást – ideértve a bányásznyugdíjat, a korengedményes nyugdíjat, az egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíját, a szolgálati nyugdíjat, a polgármesterek öregségi nyugdíját és közzszolgálati járadékát, a mezőgazdasági szövetkezeti és szakszövetkezeti járadékot, a mezőgazdasági szakszövetkezeti tagok növelt összegű járadékát, valamint a baleseti járadékot is – a megállapítás naptári évét követően minden év január hónapjában az emelés évére tervezett:

· fogyasztói árnövekedésnek megfelelő mértékben kell emelni, amennyiben a bruttó hazai termék változatlan áron számított növekedésének (a továbbiakban: GDP) tárgyévre tervezett mértéke nem éri el a 3 százalékot,

· fogyasztói árnövekedés és a tervezett országos nettó átlagkereset-növekedés 80 és 20 százalékos arányban súlyozott átlagának megfelelő mértékben kell emelni, amennyiben a GDP növekedésének tárgyévre tervezett mértéke legalább 3 százalék, de nem éri el a 4 százalékot,

· fogyasztói árnövekedés és a tervezett országos nettó átlagkereset-növekedés 60 és 40 százalékos arányban súlyozott átlagának megfelelő mértékben kell emelni, amennyiben a GDP növekedésének tárgyévre tervezett mértéke legalább 4 százalék, de nem éri el az 5 százalékot,

· fogyasztói árnövekedés és a tervezett országos nettó átlagkereset-növekedés 50-50 százalékos arányban súlyozott átlagának megfelelő mértékben kell emelni, amennyiben a GDP növekedésének tárgyévre tervezett mértéke 5 százalék, vagy azt meghaladó mértékű.

A tárgyévi tervezett adatokat a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvény állapítja meg.

4. A 2009. évi XL. törvény 2009. július 1-jétől módosította a nyugdíjak korrekciós célú emeléséről szóló 2005. évi CLXXIII. törvényt. A 2009. szeptember 1-jétől hatályos nyugdíjkorrekciós intézkedések későbbi időpontban, 2010. január 1-jétől kerülnek végrehajtásra.

Ennek keretében az 1988. január 1-je és 1990. december 31-e közötti időponttól kezdődően megállapított saját jogú nyugellátás 2 %-kal, az 1992. január 1-je és 1995. december 31-e, valamint az 1997. január 1-je és 1998. december 31-e közötti időponttól kezdődően megállapított saját jogú nyugellátás 4-4 %-kal kerül fel-emelésre.

Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság

36/2009. (V. 12.) OGY HATÁROZAT

Az általános válság következményeként az építőipart és a közvetlenül kapcsolódó ágazatokat sújtó recesszió kezelése érdekében szükséges intézkedésekről

Az Országgyűlés – megvizsgálva az építőipart, építőanyag-ipart és ingatlanfejlesztést magában foglaló iparág előtt álló aktuális kihívásokat, az iparág vállalkozásainak helyzetét –, az iparág konszolidációja, az iparági megrendelés-állomány fellendítése, a finanszírozási források szűkülésének, valamint a lánc- és körbetartozás kialakulásának megakadályozása és a hatósági eljárások gyorsítása érdekében az alábbi határozatot hozza:

1. Az építőipart, építőanyag-ipart és ingatlanfejlesztést magában foglaló iparág (a továbbiakban: iparág) multiplikatív és szinergikus hatásain keresztül jelentős mértékben járul hozzá a bruttó hazai termék előállításához, a foglalkoztatási ráta szinten tartásához, a belső fogyasztást a felhalmozással és a kulturális értékteremtéssel kombináltan valósítja meg, importigénye fajlagosan alacsony, kibocsátása pedig a nemzeti vagyon és nemzeti kultúra tartósan fennmaradó értékeiben testesül meg, ezért az építésgazdaság tartós recessziójának elkerülése alapvető nemzetgazdasági érdek.

2. Az iparág legsúlyosabb nehézségei a megrendelés-állomány visszaesésére, a finanszírozási források – elsősorban a hitelek – szűkülésére, a láncbetartozás kiterjedtségére, valamint a nem legális foglalkoztatás nemzetgazdasági átlagot meghaladó mértékére vezethető vissza, ezért az iparág problémáinak kezelése érdekében szükséges a szakmai szervezetek bevonásával történő komplex intézkedéssorozat kidolgozása és következetes végrehajtása.

3. A hatékony válságkezelés érdekében az iparág stabilizációja és növekedési feltételeinek megteremtéséhez minden rendelkezésre álló állami eszközt szükséges felhasználni. Szükséges megvizsgálni a „patrióta” gazdaság eszközrendszere erősítésének lehetőségeit és hatásait, valamint ezen eszközrendszernek a válság időszakában történő alkalmazását.

4. Az iparág konszolidációja és növekedési feltételeinek kialakítása érdekében a komplex intézkedéssorozatnak az építési piac további megerősítése és a közberuházások területén, a vállalkozások stabilitásának megőrzése, illetve megteremtése érdekében, az építési-beruházási tevékenység és az energiahatékonyság területén, a lakásépítés-felújítás területén, valamint a közigazgatási eljárások egyszerűsítése és gyorsítása területén kell azonnal (3 hónapon belül), rövid távon (2009. év végéig), valamint középtávon (2010. év végéig) megvalósítható intézkedéseket tartalmaznia.

5. Az Országgyűlés az 1-4. pontokban megfogalmazottak megvalósítása érdekében felkéri a Kormányt, hogy

a) hozzon létre intézkedési munkacsoportokat a 6. a), 6. b), 6. c), 6. d), a 7. és 8. pontokban meghatározott feladatok elvégzésének elősegítése céljából, amelyek munkájában a szakmai szervezetek és az Országgyűlés hatáskörrel rendelkező állandó bizottsága képviselői részt vehetnek,

b) folyamatosan kísérje figyelemmel és elemezze az építésgazdaság helyzetét, az ágazat recessziójának kezelésére az Európai Unió tagállamaiban alkalmazott intézkedéseket, azok hazai adaptációjának lehetőségét,

c) az a) pontban meghatározott intézkedési munkacsoportok bevonásával dolgozza ki az építésgazdaság válságjelenségeit okozó tényezők kezelésének, megoldásának intézkedéstervét azonnal, rövid távon és középtávon megvalósítható intézkedések szerinti csoportosításban.

6. Az azonnal megvalósítható intézkedések keretében az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy

a) az építési piac megerősítése és a közberuházások területén

aa) a szakmai szervezetek bevonásával intézkedjen az EU fejlesztési forrásaiból megvalósuló építési beruházások hatékonysági vizsgálatáról, előkészítésének, lebonyolításának felgyorsításáról, a már megítélt támogatások elvárható eredményességének ellenőrzéséről, az eljáró szervezetek belső folyamat szabályozásának a válság feltételeihez történő igazításáról, így különösen a támogatási döntések és a támogatási szerződéskötési folyamat felgyorsításáról, a támogatási szerződés megkötése és a közbeszerzési kiírás közötti idő minimalizálásáról,

ab) intézkedjen a közberuházások és közérdekű építési tevékenységre irányuló pályázati kiírások eljárási optimalizációjáról, az ajánlati ár esetén a középértéktől legjobban eltérő ajánlat kizárásáról, és a bírálat szempontrendszerének az építési ágazat sajátos szempontjait figyelembe vevő átalakításáról. Így különösen

aba) az értékelés során kerüljenek alkalmazásra olyan többletpontok, amelyek figyelembe veszik az egységnyi árbevételre jutó társasági adó befizetés mértékét, a vállalt és tanúsított minőségbiztosítási feltételek meglétét, a foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai létszáma létszámának változását, az egy foglalkoztatottra jutó átlagbér nagyságát, valamint a kedvezőtlen tér-ségben lévő hátrányos helyzetű munkaerő alkalmazását,

abb) a pályázatokon ne indulhassanak olyan vállalkozások, amelyek mérleg szerinti eredménye tartósan – a pályázati kiírást megelőző három évből legalább kettő évben – negatív, illetve amely vállalkozások rendezetlen munkaügyi kapcsolatokkal rendelkeznek,

ac) gondoskodjon az állami és EU fejlesztési forrásokból megvalósuló beruházások során a teljesítéshez kapcsolódó garanciák relatív felső korlátjának meghatározásáról és alkalmazásáról (teljesítési garancia: max. 3%, jóteljesítési garancia: max. 2%), az érvényben lévő jóteljesítési garanciával rendelkező állami beruházások garanciaösszegének 2-5%-ra történő mérsékléséről, és kérje az önkormányzati beruházások hasonló felülvizsgálatát a bankgaranciák rendszeréből a feltétel nélküli bankgarancia törléséről, valamint a kötbérikötések maximalizálásáról,

Jogszabály ismertetés

ad) biztosítsa a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának egyszerűsítéséről és gyorsításáról szóló törvényben és a végrehajtására kiadott rendeletekben meghatározott, és ezek alapján kidolgozott építőipari rezsioradíjnak az Országos Érdekegyeztető Tanáccsal történt egyeztetését követő kötelező alkalmazását a közbeszerzések során,

ae) biztosítson elkülönített keretet a projektek előtervezéséhez;

b) a vállalkozások stabilitása érdekében

ba) gondoskodjon az építéshez kapcsolódó kifizetések határidejének betartásáról és betartatásáról, nem kereskedelmi banki szervezet bevonásával a benyújtott számlák (akár fizetés előtti) kifizetéséről, magánberuházások esetén szükség szerinti faktorálásáról,

bb) dolgozza ki a „Biztos kéz” programját az építetői fedezet biztosítása és az építési garanciák általános kezelése érdekében, így különösen segítse elő a vállalkozó építőipar megerősödését, a banki finanszírozás újraindulását a hitelgarancia rendszer kiterjesztésével is, valamint az ingatlanfejlesztés pénzügyi garanciáinak biztosítását,

bc) vizsgálja meg, hogy milyen módon tudja az állam tőkeemelés formájában likviditáshoz juttatni azokat a társaságokat, amelyek jelentős állami és önkormányzati megrendelés-állománnyal rendelkeznek, de ezek teljesítése forráshiány, illetve finanszírozási problémák miatt nehézségbe ütközik,

bd) vizsgálja felül a válság miatt finanszírozási nehézségbe került PPP beruházások helyzetét, és készítsen átmeneti időre szóló kormányzati intézkedési tervet a hosszú távú pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében;

c) az építési-beruházási tevékenység és az energiahatékonyság területén

ca) vizsgálja meg az épületek energiahatékonyságának javítására irányuló, meghirdetett pályázati konstrukciók tapasztalatait, és ennek tükrében intézkedjen a meglévő épületállomány energiafelhasználását komplex módon csökkentő, valamint a nyílászárók cseréjét és a fűtésszabályozás megvalósítását támogató program (intézmények és hagyományos építésű lakóépületek) részletes kidolgozásáról, azonnali beindításáról,

cb) gondoskodjon az épületek energiahatékonysági beruházásainak és forrásainak (KEOP, GOP, NEP, ZBR, Panel Program) központi koordinációjáról, a már futó programok felgyorsításáról,

cc) vizsgálja meg a CO₂-kvóta értékesítéséből származó bevétel arányos részének Panel Programra való átcsoportosításának lehetőségét, az épületek komplex, energiahatékony minőségi felújítását szolgáló Klímabaráttal Épületek Keretprogram kialakításával (1. Zöld Nyílászáró Program, 2. Homlokzat és Tető – Fenntartható Szigetelés Programja, 3. Energiahatékony Épületgépszet és Megújuló Energiák Program),

cd) a ca)-cc) pontokban meghatározott feladatok szakmai egyeztetése, koordinációja céljával hozza létre az Építésgazdasági Tárcaközi Munkabizottság keretében az ad hoc Épületenergetikai Munkacsoportot,

ce) gondoskodjon arról, hogy a pályázati konstrukci-

ókban alkalmazott támogatás mértéke legalább 5%-kal haladja meg a beruházás során alkalmazandó általános forgalmi adó (a továbbiakban: ÁFA) értékét;

d) vizsgálja meg és több variációban modellezze a lakásépítés-felújítás területén

da) a belső piacok élénkítése céljából, az épületfelújítások érdekében a forrásátcsoportosítás lehetőségét, és sorolja az épületfelújításokat a sürgős feladatok közé,

db) a meglévő lakóépületek (lakások) felújítási munkáihoz kapcsolódó ÁFA átmeneti időtartamra szóló 5%-ra történő csökkentésének, vagy a felújítási költség egy részének (30-35%) a személyi jövedelemadóból felső határ nélkül történő visszaigényelhetőségének lehetőségét, műemlék-felújításnál állandó ÁFA-kedvezmény biztosítását,

dc) az átmeneti időre szóló illetékmentesség bevezetésének államháztartásra gyakorolt hatásait, kizárólag az első lakáshoz jutás érdekében és értékhatárhoz kötöten, valamint az átmeneti időre szóló, az építési telek illetékmentes beépítési határidejének és az ingatlanforgalmazási célú vagyonszerzésre vonatkozó illetékmentes időszak meghosszabbításának nemzetgazdaságra, államháztartásra gyakorolt hatását, továbbá az ingatlanbefektetőket megillető illetékfizetési kedvezmény időtartamának a jelenlegi időtartam duplájára történő növelésének lehetőségét,

dd) a lakásvásárláshoz, lakásépítéshez kapcsolódó kamattámogatás nagyobb értékű lakóépületekre történő, átmeneti időszakra szóló kiterjesztésének államháztartásra gyakorolt hatásait,

de) egy Lakás-mobilitási Alap létrehozását a fizetés-képtelenné váló tulajdonosok lakáshelyzetének megoldására,

df) a mobilitás erősítése érdekében bérlakás-építési program megindításának lehetőségét, a szociális lakásépítés kiemelésével,

dg) átmeneti időre szóló építményadó-mentes időszak bevezetésének nemzetgazdaságra, államháztartásra gyakorolt hatásait, amely átmeneti idő kizárólag az építmény tényleges hasznosításának megkezdéséig, de legfeljebb 4 évig terjed,

dh) a közberuházások eredményeként keletkezett ingatlanérték-növekedés adóztatásának a lehetőségét, további közérdekű vagy közberuházás forrásteremtése céljából,

di) a PPP konstrukcióban létesülő bérlakások gazdaságos és nyereséges üzemeltetéséhez szükséges lakhatási támogatási rendszer kiépítési lehetőségét,

dj) a banki finanszírozás visszavonása miatt leállított, igazoltan megtérülő lakásépítési projektekhez (minősítés és ellenőrzés mellett) állami kezességvállalás biztosításának lehetőségét.

7. A rövid távon megvalósítható intézkedések keretében az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy

a) a hatósági eljárásokra vonatkozóan

aa) végezze el az építéshez kapcsolódó hatósági jogszabályok felülvizsgálatát és eljárások teljes körének további gyorsítási lehetőségét, különösen a régészeti és a kisajátítási, szakhatósági eljárásokkal kapcsolatban,

ab) készítse elő az építésügyi hatósági feladatellátás államigazgatási szervezetben történő ellátásának jogszabályi alapjait,

ac) teremtsen meg az építőipari kivitelezési tevékenység hatékonyabb ellenőrzésének feltételeit, az építési minőség és a fogyasztóvédelmi garanciák biztosítását, tanúsító rendszerek alkalmazásával;

b) egyéb, a vállalkozásokat segítő intézkedések sorában

ba) vizsgálja meg az építési ajánlatok műszaki és tartalmi összevethetőségét biztosító, egységesen alkalmazandó, építőipari normatíva rendszeren alapuló költségvetés-készítő rendszer bevezetésének lehetőségét a Magyarországon forgalomban lévő normarendszerek akkreditációja által,

bb) vizsgálja meg az országosan kiemelt jelentőségű beruházásokra vonatkozó eljárási kedvezmények kiterjesztésének lehetőségét,

bc) készítse javaslatot a magánberuházások közérdekű általános szabályozására és ösztönzésére,

bd) vizsgálja meg az iparági vállalkozások exporttámogatása erősítésének lehetőségeit;

c) segítse elő a bíróságon kívüli vitarendezés igénybevételének könnyítését, egyszerűsítését, valamint a rendes bírósági eljárások eljárási időtartamának csökkentését;

d) vizsgálja meg a folyamatban lévő gazdasági perek elsőbbségi alapú mielőbbi lezárásának lehetőségeit;

e) vizsgálja felül, és szükség szerint kezdeményezze a cégbírói eljárásra vonatkozó szabályozás módosítását aszerint, hogy a vállalkozást szándékosan csődbe juttató, a kifizetést szándékosan szabotáló és ezzel lánc-

tartozást generáló magán- és jogi személyek vállalkozási szabadsága korlátozható legyen;

f) vizsgálja meg a szerződési csalárdság megállapíthatóságának és büntethetőségének lehetőségét a Büntető Törvénykönyvről szóló törvény esetleges módosításával.

8. A középtávon megvalósítható intézkedések keretében az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy

a) támogassa a szakmai szervezetek olyan önszabályozó tevékenységét, amely arra irányul, hogy építőipari kivitelezői tevékenységet csak olyan vállalkozás folytathasson, amely szakmai regisztrációval rendelkezik, valamint, hogy a vállalkozások önkéntes alapon a nyilvántartásban megbízhatóságukat jelző adatokat tegyék közzé,

b) a KKV szektor erősítése érdekében támogassa az önkéntesen, alulról szerveződő építőipari és ágazati klaszterek kialakítását,

c) támogassa az igényekhez alakított és a szakmai szervezetek által is felügyelt szakmunkásképzés fenntartói és finanszírozási rendszerének ágazati koordinációját,

d) szervezze a szakmai vállalkozók számára szükséges „menedzsment ismeretek” elterjesztését,

e) a szakmai és társadalmi szervezetekkel együttműködve, készítse el az építés egységes ágazati stratégiáját.

9. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy évente számoljon be az Országgyűlésnek az (építőipart és) építési ágazatot és a közvetlenül kapcsolódó (ágazatokat) nemzetgazdasági területeket sújtó recesszió kezelése érdekében megtett és szükséges intézkedésekről és az 5-8. pontokban meghatározott feladatok teljesítéséről.

10. E határozat a közzétételének napján lép hatályba.

7/2009. (V. 29.) KVVVM RENDELET

A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény végrehajtásáról szóló 10/1995. (IX. 28.) KTM rendelet módosításáról

A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény 21. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a környezetvédelmi és vízügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 165/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva – a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § b) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. § A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény végrehajtásáról szóló 10/1995. (IX. 28.) KTM rendelet (a továbbiakban: KTMr.) 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) Termékdíjkedvezményt a Környezetbarát Termék Közhasznú Társasággal kötött érvényes környezetbarát védjegyhasználati szerződés alapján lehet igénybe venni. Amennyiben a csomagolás vagy annak

összetevője a környezetbarát védjegyhasználati joggal rendelkezik, a termékdíjfizetésre kötelezett a Környezetbarát Termék Közhasznú Társaság erre vonatkozó igazolásával is jogosult termékdíj-kedvezményre.

(2) A műanyag (bevásárló-reklám) táskán a mentesség érdekében feltüntetett környezetbarát védjegynek a műanyag (bevásárló-reklám) táskák egyik főoldala legalább 20%-át kitevő felületét kell fednie.”

2. § (1) A KTMr. 4. számú melléklete helyébe e rendelet 1. melléklete lép.

(2) A KTMr. 7. számú melléklete helyébe e rendelet 2. melléklete lép.

3. § (1) Ez a rendelet 2009. június 1-jén lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépése előtt környezetbarát jelzés feltüntetésével gyártott műanyag (bevásárló-reklám) táskák a mentesség igénybevétele céljából e rendelet hatálybalépését követő 120 napig hozható forgalomba.

(A fenti KVVVM rendelet 1. és 2. mellékletét terjedelmi okokból nem közöljük.)

Jogszabály ismertetés

2009. június 1-jétől több ponton is módosult az alábbi FMM rendelet, melynek hatályos szövege itt olvasható.

1/2006. (II. 2.) FMM rendelet a rendezett munkaügyi kapcsolatok feltételeinek igazolására alkalmas iratokról

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 124. §-ának (8) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a rendezett munkaügyi kapcsolatok feltételeinek igazolására alkalmas iratok köréről a következőket rendelem el:

1. § E rendelet szabályait kell alkalmazni

a) a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.),

b) a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXI-II. törvény,

c) a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény,

d) a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény,

e) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény,

f) a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény,

g) az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény,

h) az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény

hatálya alá tartozó munkáltatóra (a továbbiakban: munkáltató), valamint

i) a támogatást nyújtóra

a külön jogszabályban meghatározott, a központi költségvetésből és az elkülönített állami pénzalapokból nyújtható állami támogatás igénylésével kapcsolatos eljárás, valamint az állami támogatásra vonatkozó jogosultság megállapítása során.

2. § (1) A rendezett munkaügyi kapcsolatoknak az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 15. §-ában meghatározott követelményei teljesülésének megállapítása alapjául a következő iratok szolgálnak:

a) az Áht. 15. § (5) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek tekintetében

aa) a munkaügyi hatóság és

ab) a bányahatóság

által a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) alapján nyilvánosságra hozott adatokat tartalmazó, valamint

ac) az állami adóhatóság által az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) alapján nyilvánosságra hozott adatokat tartalmazó, továbbá

b) az Áht. 15. § (5) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel tekintetében a munkaügyi hatóság vagy – a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény hatálya alá tartozó munkáltató esetén – a bányahatóság által nyilvánosságra hozott adatokat tartalmazó,

a 2/B. § szerint készített irat.

(2) A munkáltató a támogatás igénylésével egyidejűleg büntetőjogi felelőssége tudatában arról is nyilatkozik, hogy vonatkozásában a rendezett munkaügyi kapcsolatoknak az Áht. 15. § (5) bekezdésében meghatározott követelményei teljesülnek.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott iratok helyett a rendezett munkaügyi kapcsolatok megállapításának alapjául

a) a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok esetében a Miniszterelnöki Hivatal,

b) a honvédelmi ágazathoz külön jogszabály alapján tartozó munkáltató esetében a Honvédelmi Minisztérium,

c) a büntetés-végrehajtási szervezet esetében az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium,

d) az igazságügyi és rendészeti miniszter irányítása alá tartozó fegyveres és rendvédelmi szervek esetében az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium által kiállított igazolás szolgál.

2/A. § (1) Pályázati úton nyújtott támogatások esetében

a) a támogatást nyújtó,

b) – olyan támogatási eljárásban, amelynek lebonyolításában jogszabály felhatalmazása vagy megbízás alapján más szervezet működik közre – a pályázati eljárás lebonyolításában közreműködő szerv

a támogatási szerződés megkötését megelőzően a 2. § (1) bekezdésében meghatározott iratok alapján ellenőrzi azt, hogy a pályázó munkáltató vonatkozásában teljesülnek-e a rendezett munkaügyi kapcsolatok Áht.-ben meghatározott követelményei.

(2) A közig. hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálya alá tartozó eljárásban megállapított támogatások esetében az eljárás lefolytatására illetékes támogatást nyújtó szerv, illetve – olyan támogatási eljárásban, amelynek lebonyolításában jogszabály felhatalmazása vagy megbízás alapján más szervezet működik közre – a pályázati eljárás lebonyolításában közreműködő szerv a 2. § (1) bekezdésében meghatározott iratok alapján a támogatásról szóló határozat meghozatalát, ill. a hatósági szerződés megkötését megelőzően ellenőrzi azt, hogy teljesülnek-e a támogatást igénylő munkáltató vonatkozásában a rendezett munkaügyi kapcsolatok Áht.-ben meghatározott követelményei.

(3)-(4)

2/B. § (1) A támogatást nyújtó szerv minden egyes támogatási eljárásban írásban köteles dokumentálni, hogy a Met., valamint az Art. rendelkezései szerint nyilvánosságra hozott adatok alapján ellenőrizte, hogy a támogatás igénylője megfelel a rendezett munkaügyi kapcsolatok jogszabályban meghatározott követelményének.

(2) Az írásbeli dokumentáció tartalmazza a munkaügyi hatóság és az állami adóhatóság honlapján szereplő adatok közül a támogatás iránti kérelmet benyújtó munkáltatóra vonatkozóan kinyomtatott adatokat tartalmazó iratot. Amennyiben az adatok kinyomtatására bármilyen – különösen technikai – okból nincs lehetőség, a dokumentációnak tartalmaznia kell a támogatási ügyet döntésre előkészítő ügyintéző hivatalos feljegyzését a támogatás igénylőjére vonatkozóan a nyilvántartásban szereplő adatokról, a nyilvántartásba való betekintés időpontjáról és arról, hogy a támogatás igénylőjére vonatkozó adatok kinyomtatására nem volt lehetőség. A feljegyzést az ügyintéző aláírásával látja el.

Záró rendelkezések

3. § E rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

2009. ÉVI XXXVIII. TÖRVÉNY

A rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményét érintő törvények módosításáról és egyéb, munkaügyi szempontból szükséges intézkedésekről

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény módosítása

1. § Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 15. §-ának (3)-(11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (5) bekezdés b) pontjában foglalt feltételek teljesülését nem kell vizsgálni, ha a támogatás iránti kérelem benyújtójánál szakszervezet, üzemi (közalkalmazotti) tanács (üzemi megbízott, közalkalmazotti képviselő) nem működik, feltéve, hogy ezek működése hiányát nem a támogatás iránti kérelmet benyújtó munkáltató – a munkavállalók szervezkedési jogának megsértését eredményező – jogerős hatósági vagy bírósági határozattal megállapított jogsértő eljárása idézte elő.

(4) A rendezett munkaügyi kapcsolatok (5) bekezdésben meghatározott feltételeinek való megfelelés hiánya esetén támogatás nem nyújtható.

(5) Nem nyújtható támogatás, ha a támogatás igénylőjével szemben

a) a munkaviszony létesítésével összefüggő bejelentési kötelezettség [az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 16. § (4) bekezdés a) pont] elmulasztása,

b) a munkavállalók képviselőivel (szakszervezet vagy üzemi tanács, üzemi megbízott, illetve közalkalmazotti tanács, közalkalmazotti képviselő) vagy a szakszervezet, üzemi tanács, illetve közalkalmazotti tanács képviselőjével összefüggésben

ba) a szakszervezet szervezését biztosító szabályok megsértése, vagy

bb) a Munka Törvénykönyve 23. §-a (4) bekezdésében meghatározott, a munkáltatót a szakszervezeti kifogással érintett intézkedés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó kötelezettség teljesítésének elmulasztása, vagy

bc) a Munka Törvénykönyve 28. §-ának (1) bekezdésében meghatározott munkáltatói kötelezettség elmulasztása,

c) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatok alakszerűségére vonatkozó rendelkezések közül a munkáltató és a munkavállaló közötti jogviszony tartalmának meg nem felelő megállapodás kötése [Munka Törvénykönyve 75/A. §-a],

d) jogszabályban vagy kollektív szerződésben – ideértve a miniszter által az ágazatra, alágazatra kiterjesztett kollektív szerződést is – megállapított munkabér összegére, valamint a munkabér védelmével összefüggésben a munkabér kifizetésének határidejével kapcsolatos rendelkezések megsértése,

e) a munkaidő-nyilvántartás hiánya vagy kettős munkaidő-nyilvántartás vezetése [Munka Törvénykönyve 140/A. § (1) bekezdés a) pont],

f) külföldi Magyarországon engedélyhez kötött foglalkoztatása esetén az engedély megkérésére vonatkozó munkáltatói kötelezettség elmulasztása,

g) a munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó, a Munka Törvénykönyve 193/D. §-a (1) bekezdésének a nyilvántartásba vétellel kapcsolatos szabályainak megsértése, valamint

h) az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXXV. törvény alapján az egyenlő bánásmód követelményének megsértése

miatt a hatáskörében eljáró illetékes hatóság, illetőleg a bíróság a támogatás igénylésének időpontját megelőző két éven belül jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált közigazgatási határozattal, illetőleg jogerős bírósági határozattal a (6) bekezdésben meghatározott hátrányos jogkövetkezményt alkalmazott.

(6) A támogatásra való jogosultságot kizárja, ha a támogatás igénylőjét

a) a munkaügyi hatóság munkaügyi bírsággal sújtotta, vagy az (5) bekezdés f) pontjában meghatározott jogsértés elkövetése miatt a Munkaerőpiaci Alapba történő befizetésre kötelezte, vagy

b) az állami adóhatóság az (5) bekezdés a) pontjában meghatározott jogsértés elkövetése miatt az adózás rendjéről szóló törvény szerinti mulasztási bírsággal sújtotta, vagy

c) az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését ellenőrző hatóság az (5) bekezdés h) pontjában meghatározott jogsértés elkövetése miatt az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvény alapján bírsággal sújtotta,

és

d) – amennyiben az a)-c) pontokban meghatározott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt keresetet indítottak – bíróság a keresetet érdemben elutasította.

(7) Az (5)-(6) bekezdésben foglaltaktól eltérően támogatás nyújtható, ha

a) a támogatás iránti kérelmet benyújtó munkáltatóval szemben az (5) bekezdés c)-h) pontja szerinti jogsértés elkövetése miatt a (6) bekezdés szerinti jogkövetkezményt alkalmazták, és

b) az a) pontban meghatározott jogsértést megállapító közigazgatási határozat jogerőre emelkedésétől és végrehajthatóvá válásától számított két éven belül a hatóság a korábbival azonos jogsértés elkövetését nem állapította meg. E rendelkezés alkalmazásában több telephellyel rendelkező munkáltató esetében a jogsértést megállapító közigazgatási határozat jogerőre emelkedésétől és végrehajthatóvá válásától számított két éven belül elkövetett ismételt jogsértésen az ugyanazon telephelyen kétéves

(folytatás a 20. oldalon)

Jogszabály ismertetés

(folytatás a 19. oldalról)

időszakon belül jogerős és végrehajtható határozattal megállapított azonos jogsértést kell érteni.

(8) A támogatást nyújtó szerv a támogatási megállapodás megkötése előtt is köteles ellenőrizni, hogy a támogatásra való jogosultság feltételei fennállnak-e. Amennyiben – a (7) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel –

a) a támogatás igénylőjével szemben a támogatás igénylése és a támogatási megállapodás megkötése közötti időszakban az (5) bekezdésben meghatározott jogsértés miatt a (6) bekezdés szerinti jogkövetkezéssel sújtott, munkaügyi jogsértést megállapító jogerős és végrehajtható közigazgatási, illetőleg bírósági határozatot hoztak, vagy

b) a támogatás igénylése előtt elkövetett jogsértést megállapító közigazgatási határozat a támogatás igénylése és a támogatási megállapodás megkötése közötti időszakban emelkedik jogerőre és válik végrehajthatóvá,

a támogatásra való jogosultság megszűnik. Ebben az esetben a támogatást nyújtó szerv – amennyiben a támogatásról döntést hozott – a támogatást megállapító döntését köteles visszavonni. A támogatástól eleső munkáltató helyébe – új támogatási döntéssel – a rendezett munkaügyi kapcsolatok e §-ban meghatározott feltételeinek megfelelő új munkáltató léphet.

(9) A támogatási szerződés megkötését követően jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált közigazgatási határozattal megállapított jogsértések, illetve ezeknek a hatóság honlapján a támogatási szerződés megkötését követő nyilvánosságra hozatala a támogatásra való jogosultságot nem befolyásolja.

(10) A támogatás jogosulatlan igénybevételének minősül, ha a támogatás igénybevételét követően a támogatást nyújtó szerv tudomására jut, hogy a központi költségvetésből, illetve az elkülönített állami pénzalapokból nyújtott támogatás kedvezményezettje a támogatás igénylésének vagy a támogatási szerződés megkötésének időpontjában nem felelt meg a rendezett munkaügyi kapcsolatok e törvényben meghatározott feltételeinek. Ebben az esetben a támogatást nyújtó szerv a támogatásra vonatkozó jogszabályban meghatározottak szerint intézkedik a támogatás visszafizetése érdekében. E rendelkezés megfelelően alkalmazandó abban az esetben is, ha a jogsértést megállapító közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt keresetet indítottak, és a perben hozott jogerős érdemi bírósági határozat a keresetet elutasította vagy – a közigazgatási határozat jogalapját nem érintve – a hatóság által alkalmazott hátrányos jogkövetkezmény mértéke tekintetében hozott megváltoztató döntést.

(11) E § alkalmazásában munkáltatón munkavégzés céljából természetes személyt foglalkoztató természetes vagy jogi személyt, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezetet kell érteni. Amennyiben a támogatás igénylője helyi önkormányzat, önkormányzati költségvetési szerv, illetve többcélú kistérségi tár-

sulás vagy annak költségvetési szerve, úgy a rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének – a támogatás céljától függően –, amennyiben

a) a támogatást költségvetési szerv használja fel, vagy a támogatás felhasználása egyértelműen költségvetési szervet érint, a költségvetési szerv,

b) a támogatás felhasználása költségvetési szervet nem érint, az önkormányzat képviselő-testületének hivatala, illetve a többcélú kistérségi társulás munkaszervezete

tekintetében kell teljesülnie.”

A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosítása

2. § (1) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 60. §-a (1) bekezdésének g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az eljárásban nem lehet ajánlattevő, alvállalkozó vagy erőforrást nyújtó szervezet, aki]

„g) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 15. §-a (5) bekezdésének a) pontjában meghatározott, két évnél nem régebben meghozott, jogerős és végrehajtható közigazgatási, illetőleg bírósági határozatban megállapított és munkaügyi bírsággal vagy az adózás rendjéről szóló törvény szerinti mulasztási bírsággal sújtott jogszabálysértést követett el;”

(2) A Kbt. 63. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A 60. § (1) bekezdésének g) pontjában foglalt feltétel megvalósulását az ajánlatkérő ellenőrzi a munkaügyi hatóságnak a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 8/C. §-a és az adóhatóságnak az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 55. §-ának (6) bekezdése szerint vezetett nyilvántartásából nyilvánosságra hozott adatokból.”

(3) A Kbt. 135. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 125. § (2) bekezdésének c) pontja szerinti hirtetmény nélküli tárgyalásos eljárásban azzal az ajánlattevővel kell tárgyalni és – a 99. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a tárgyalás befejezésekor írásban szerződést kötni, aki a szerződést a rendkívüli helyzet által megkívánt idő alatt képes teljesíteni. Ebben az esetben az ajánlattevőnek nyilatkoznia kell arról, hogy nem tartozik a kizáró okok hatálya alá, és a 60. § (1) bekezdésének e) pontja, illetőleg a 61. § (2) bekezdése szerinti köztartozások hiányával, valamint a 60. § (1) bekezdésének h) pontjával kapcsolatos hatósági igazolásokat legkésőbb a szerződéskötést követő nyolc napon belül kell csatolnia. A 60. § (1) bekezdésének g) pontjában foglalt feltétel megvalósulását az ajánlatkérő ellenőrzi a munkaügyi hatóságnak a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 8/C. §-a és az adóhatóságnak az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 55. §-ának (6) bekezdése szerint vezetett nyilvántartásából nyilvánosságra hozott adatokból.”

(4) A Kbt. 136. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A gyorsított eljárásban a részvételre jelentkezőnek nyilatkoznia kell arról, hogy nem tartozik a kizáró okok hatálya alá, és a 60. § (1) bekezdésének e) pontja, illetőleg a 61. § (2) bekezdése szerinti köztartozások hiányával, valamint a 60. § (1) bekezdésének h) pontjával kapcsolatos hatósági igazolásokat legkésőbb a 117. § (1) bekezdése szerinti eredményhirdetéstől számított tizenöt napon belül kell csatolnia. A 60. § (1) bekezdésének g) pontjában foglalt feltétel megvalósulását az ajánlatkérő ellenőrzi a munkaügyi hatóságnak a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 8/C. §-a és az adóhatóságnak az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 55. §-ának (6) bekezdése szerint vezetett nyilvántartásából nyilvánosságra hozott adatokból.”

(5) A Kbt. 228. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 225. § (1) bekezdésének e) pontja szerinti tárgyalásos eljárásban azzal az ajánlattevővel kell tárgyalni és – a 99. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a tárgyalás befejezésekor írásban szerződést kötni, aki a szerződést a rendkívüli helyzet által megkívánt idő alatt képes teljesíteni. Ebben az esetben az ajánlattevőnek nyilatkoznia kell arról, hogy nem tartozik a kizáró okok hatálya alá, és a 60. § (1) bekezdésének e) pontja, illetőleg a 61. § (2) bekezdése szerinti köztartozások hiányával kapcsolatos hatósági igazolásokat legkésőbb a szerződéskötést követő harminc napon belül kell csatolnia. A 60. § (1) bekezdésének g) pontjában foglalt feltétel megvalósulását az ajánlatkérő ellenőrzi a munkaügyi hatóságnak a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény 8/C. §-a és az adóhatóságnak az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 55. §-ának (6) bekezdése szerint vezetett nyilvántartásából nyilvánosságra hozott adatokból.”

A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény módosítása

3. § A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) a következő új 6/A. §-sal egészül ki:

„6/A. § (1) A felügyelő a 6. § (1) bekezdésének f) pontjától és a 7. §-ban foglaltaktól eltérően köteles javaslatot tenni munkaügyi bírság kiszabására, valamint a munkaügyi bírság kiszabása kötelező, ha a foglalkoztató a 3. § (1) bekezdésében meghatározott rendelkezések közül

a) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges jognyilatkozatok alakszerűségével összefüggésben követett el jogsértést [Munka Törvénykönyve 76. §-ának (2) bekezdése, valamint 75/A. §-a],

b) a munkaviszony létesítésével összefüggésben nem tett eleget a külön jogszabályban foglalt bejelentési kötelezettségének [az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 16. § (4) bekezdés a) pont],

c) nem tett eleget a munkaidő-nyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségének [Munka Törvényköny-

ve 140/A. § (1) bekezdés a) pont], illetve kettős nyilvántartást vezetett,

d) nem tartotta be a nők, a fiatal munkavállalók és a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatására vonatkozó sajátos szabályokat,

e) a munka- és pihenőidőre vonatkozó szabályokat a munkaügyi ellenőrzéssel érintett telephelyen foglalkoztatott munkavállalók legalább húsz százaléka vonatkozásában megsértette,

f) hatósági nyilvántartásba vétel hiányában folytat munkaerő-kölcsönzésre irányuló tevékenységet,

g) a jogszabályban vagy kollektív szerződésben – ideértve a miniszter által az ágazatra, alágazatra kiterjesztett kollektív szerződést is – megállapított munkabér összegére, valamint a munkabér védelmére vonatkozó rendelkezéseket a munkaügyi ellenőrzéssel érintett telephelyen foglalkoztatott munkavállalók legalább húsz százaléka vonatkozásában megsértette, ide nem értve a felszámolási eljárás alatt álló foglalkoztatót,

h) a munkavállalók gazdasági és társadalmi érdekei védelme céljából szakszervezet szervezését biztosító alapjogait megsértette, vagy a választott szakszervezeti tisztséget betöltő munkavállalónak, az üzemi és a közalkalmazotti tanács tagjának vagy a munkavédelmi képviselőnek a munkajogi védelme tekintetében a Munka Törvénykönyve 28. §-ának (1) bekezdésében meghatározott munkáltatói kötelezettséget elmulasztotta.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában foglaltaktól eltérően nem szabható ki bírság, ha a foglalkoztató a munkaviszony létesítésének bejelentésére vonatkozó bejelentési kötelezettségét a munkaügyi ellenőrzés megkezdéséig a tényleges foglalkoztatás teljes időtartamára vonatkozóan teljesítette.”

4. § A Met. 8/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8/C. § (1) A munkaügyi hatóság a foglalkoztatók munkaügyi kapcsolatai rendezettségével kapcsolatos adatoknak más szervek eljárásában történő felhasználása céljából hatósági nyilvántartást vezet, mely tartalmazza azoknak a foglalkoztatóknak az adatait, amelyekre vonatkozóan a munkaügyi ellenőrzés során a hatóság jogerős és végrehajtható határozata, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozat jogsértést állapított meg. A nyilvántartás tartalmazza

a) a foglalkoztató nevét, székhelyét, adószámát, adószámmal nem rendelkező természetes személy foglalkoztató nevét, lakcímét, adóazonosító jelét,

b) a jogsértést megállapító határozat keltét és számát, jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának időpontját,

c) a jogsértés megjelölését,

d) az alkalmazott jogkövetkezményt és mértékét az annak alapjául szolgáló jogszabályhelyre történő utalással,

e) a határozat bírósági felülvizsgálata esetén a jogerős és végrehajtható bírósági határozat keltét és számát,
(folytatás a 22. oldalon)

Jogszábaály ismertetés

(folytatás a 21. oldalról)

jogerőre emelkedésének napját, valamint azt, hogy a keresettel támadott közigazgatási határozattal összefüggésben a bíróság milyen döntést (hatályon kívül vagy hatályon kívül helyező és új eljárást elrendelő vagy a keresetet elutasító) hozott.

(2) A hatósági nyilvántartás adatait a munkaügyi hatóság az általa létrehozott informatikai rendszerben kezeli. Az (1) bekezdésben meghatározott adatoknak az informatikai adatbázisban történő rögzítése a munkaügyi hatóság által, illetve területi szervei útján történik a jogsértést megállapító határozat jogerősítésének napján, a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén a bíróság határozatáról való tudomásszerzést követő munkanapon.

(3) A munkaügyi hatóság a nyilvántartásban szereplő, illetve a nyilvántartásból a honlapon nyilvánosságra hozott adatokat a bejegyzés alapjául szolgáló határozat jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának napjától számított két év elteltével törli.

(4) A munkaügyi hatóság – az (5) bekezdésben foglalt eltéréssel – az általa vezetett nyilvántartás adataiból az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 15. §-a (5) bekezdésében meghatározott jogsértést elkövetett, jogerős és végrehajtható közigazgatási vagy – a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén – bírósági határozattal munkaügyi bírsággal sújtott foglalkoztatókra vonatkozó, az (1) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott adatokat, valamint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén az e) pontban foglalt adatokat abban az esetben, ha a bíróság a keresetet elutasító vagy a közigazgatási határozatot megváltoztató döntést hozott, a honlapján történő közzététel útján nyilvánosságra hozza. E rendelkezés alkalmazása során a határozat végrehajthatóvá válásán a Ket. szabályai szerinti végrehajthatóvá válást kell érteni.

(5) Ha a munkaügyi hatóság tudomására jutott, hogy határozatának bírósági felülvizsgálata iránt keresetet indítottak,

a) a (4) bekezdésben foglalt adatokat a bíróság jogerős és végrehajtható határozatában foglalt döntésre figyelemmel teszi közzé,

b) – amennyiben a (4) bekezdés szerinti adatok nyilvánosságra hozatalára már sor került – intézkedik a honlapon nyilvánosságra hozott adatok törléséről.”

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

5. § (1) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 55. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az állami adóhatóság a munkaügyi kapcsolatok rendezettsége törvényi feltételeinek más szervek eljárásában történő felhasználása céljából a honlapján folyamatosan nyilvánosságra hozza azoknak az adózóknak a nevét, székhelyét, adószámát (adószámmal nem rendelkező természetes személy foglalkoztató nevét, lakcím-

ét, adóazonosító jelét), akik (amelyek) tekintetében jogerős és végrehajtható közigazgatási vagy bírósági határozat megállapította, hogy nem tettek eleget a 16. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt bejelentési kötelezettségüknek. Az adóhatóság a honlapján ezen adózók nevének (székhelyének, adószámának) feltüntetése mellett a jogsértést megállapító határozat keltét és végrehajthatóvá válásának napját nyilvánosságra hozza. Ha az adóhatóság határozatának bírósági felülvizsgálata iránt keresetet indítottak, az adatok közzétételére a bíróság jogerős és végrehajtható határozata alapján kerül sor. Az adóhatóság a honlapján közzétett adózók adatait – feltéve, hogy a közzététel alapjául szolgáló jogsértést az adózó ismételen nem követte el – a közzétételtől számított két év elteltével törli.”

(2) Az Art. 172. §-a (1) bekezdésének felvezető mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A magánszemély adózó – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – 200 ezer forintig, más adózó 500 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha”

(3) Az Art. 172. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adózó 1 millió forintig terjedő mulasztási bírsággal sújtható, ha a számla-, egyszerűsített számla-, nyugtakibocsátási kötelezettségét elmulasztja, illetőleg a számlát, egyszerűsített számlát, nyugtát nem a tényleges ellenértékről bocsátja ki. Az adózót 1 millió forintig terjedő mulasztási bírsággal kell sújtani, ha be nem jelentett alkalmazottat foglalkoztat vagy foglalkoztatott. Ha az adózó a munkaviszony létesítésének bejelentésére vonatkozó bejelentési kötelezettségét az adóellenőrzés megkezdéséig a tényleges foglalkoztatás teljes időtartamára vonatkozóan teljesítette, az adóhatóság a (6) bekezdésben, illetőleg a (21) bekezdésben foglaltak szerint jár el.”

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény módosítása

6. § Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 17/A. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„17/A. § (1) A hatóság az egyenlő bánásmód követelménye megtartásával kapcsolatos adatoknak más szervek eljárásában történő felhasználása céljából hatósági nyilvántartást vezet, amely tartalmazza azoknak a foglalkoztatóknak az adatait, amelyekre vonatkozóan a hatóság jogerős és végrehajtható határozata, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozat jogsértést állapított meg. A nyilvántartás tartalmazza

a) a foglalkoztató nevét, székhelyét, adószámát, adószámmal nem rendelkező természetes személy foglalkoztató nevét, lakcímét, adóazonosító jelét,

b) a jogsértést megállapító határozat keltét és számát, jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának időpontját,

Jogszabály ismertetés

c) a jogsértés megjelölését,
d) az alkalmazott jogkövetkezmenyt és mértékét az annak alapjául szolgáló jogszabályhelyre történő utalással,

e) a határozat bírósági felülvizsgálata esetén a jogerős és végrehajtható bírósági határozat keltét és számát, jogerőre emelkedésének napját, valamint azt, hogy a keresettel támadott közigazgatási határozattal összefüggésben a bíróság milyen döntést (hatályon kívül vagy hatályon kívül helyezőségre és új eljárást elrendelő vagy a keresetet elutasító) hozott.

(2) A hatósági nyilvántartás adatait a hatóság az általa létrehozott informatikai rendszerben kezeli. Az (1) bekezdésben meghatározott adatoknak az informatikai adatbázisban történő rögzítését a hatóság végzi, a jogsértést megállapító határozat jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának napján, a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén a bíróság határozatáról való tudomásszerzést követő munkanapon.

(3) A hatóság a nyilvántartásban szereplő, illetve a nyilvántartásból a honlapon nyilvánosságra hozott adatokat a bejegyzés alapjául szolgáló határozat jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának napjától számított két év elteltével törli.

(4) A hatóság – a (6) bekezdésben foglalt eltéréssel – az általa vezetett nyilvántartás adataiból a jogerős és végrehajtható közigazgatási vagy – a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén – bírósági határozattal két éven belül azonos jogsértés ismételt elkövetése miatt bírsággal sújtott munkáltatókra vonatkozó, az (1) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott adatokat, valamint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén az e) pontban foglalt adatokat abban az esetben, ha a bíróság a keresetet elutasító vagy a közigazgatási határozatot megváltoztató döntést hozott, a honlapján történő közzététel útján akkor hozza nyilvánosságra, amikor a korábbival azonos jogsértés két éven belüli ismételt elkövetésének megállapítására az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 15. §-a (7) bekezdésének b) pontja alapján jogerős és végrehajtható közigazgatási határozattal sor került. E rendelkezés alkalmazásában a határozat végrehajthatóvá válásán a Ket. szabályai szerinti végrehajthatóvá válást kell érteni, azzal, hogy – a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén – az adatok közzétételére a jogerős bírósági határozat alapján kerül sor.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában – több telephellyel rendelkező munkáltató esetében – azonos jogsértés ismételt elkövetésén az ugyanazon telephelyen kétéves időszakon belül jogerős és végrehajtható határozattal megállapított azonos jogsértést kell érteni.

(6) Ha a hatóság tudomására jutott, hogy határozatának bírósági felülvizsgálata iránt keresetet indítottak,

a) a (4)-(5) bekezdésben foglalt adatokat a bíróság jogerős és végrehajtható határozatában foglalt döntésre figyelemmel teszi közzé,

b) – amennyiben a (4)-(5) bekezdés szerinti adatok nyilvánosságra hozatalára már sor került – intézkedik a honlapon nyilvánosságra hozott adatok törléséről.”

A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény módosítása

7. § A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) a következő 117/C. §-sal egészül ki:

„117/C. § (1) Ha a 117/B. § (2) bekezdés alapján rövidebb teljes munkaidőt állapítottak meg, a munkáltató és a munkavállaló írásban megállapodhatnak a (2) bekezdésben foglaltak szerint a munkaidő mértékének 2011. december 31-ig tartó felemeléséről.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt feltételek teljesülése esetén a munkaidő mértéke a 117/B. § (1) bekezdése szerinti teljes munkaidő és az (1) bekezdés szerinti rövidebb teljes munkaidő mértéke – legfeljebb 2009. április 1. és 2011. december 31. közötti időszakra számított – különbözetének figyelembevételével emelhető meg oly módon, hogy a teljes munkaidő heti mértéke a negyvennégy órát nem haladhatja meg.

(3) A munkáltató 2011. december 31-éig nem közölhet működésével összefüggő okra alapozott rendes felmondást vagy az Mt. 94/E. § (1) bekezdése szerinti rendes felmondásról szóló tájékoztatást azzal a munkavállalóval, akinek a teljes munkaideje – e §-ban foglaltak alapján – heti negyven óránál hosszabb.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott tilalomba ütköző munkáltatói rendes felmondás, illetőleg tájékoztatás jogellenes.

(5) A munkavállaló személyi alapbérét nem érinti, ha teljes munkaidejének a mértéke – e §-ban foglaltak alapján – heti negyven óránál hosszabb.

(6) Az (5) bekezdésben foglaltak alapján az órabérrel díjazott munkavállaló órabértétét arányosan csökkentett mértékben kell figyelembe venni.”

8. § Az Mt. 118/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 117/B. § (1)-(3) bekezdése szerinti napi munkaidő tartamának alapulvételével a munkaidő legfeljebb négyhavi, illetve legfeljebb tizenhat heti keretben is meghatározható.”

9. § Az Mt. 123. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A munkavállalót, ha a készenlét alatt munkavégzés nem történt, a készenlétet követően nem illeti meg pihenőidő.”

10. § Az Mt. 127/A. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti megállapodás olyan munkavállalóval köthető meg, akinek a munkakörével azonos munkakörben munkáltatója az állami foglalkoztatási szervnél külön jogszabály szerint munkaerőigényét bejelentette, és állásközvetítést kért, amely nem járt eredménnyel.”

(folytatás a 24. oldalon)

Jogszabály ismertetés

(folytatás a 23. oldalról)

Záró rendelkezések

11. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – 2009. június 1-jén lép hatályba. Rendelkezéseit

a) a hatálybalépése után megkezdett közbeszerzési eljárásokra [a Kbt. 35. §-ának (2) bekezdése és 179. §-ának (3) bekezdése], illetve azokra a hatálybalépése előtt megkezdett közbeszerzési eljárásokra, amelyekben e törvény hatálybalépésekor az ajánlattételi, két szakaszból álló eljárás esetében a részvételi határidő még nem járt le, valamint

b) a hatálybalépését követően megindított támogatási programokra, illetve az ilyen programok alapján indult támogatási eljárásokban, valamint azokban a hatálybalépése előtt indult támogatási eljárásokban, amelyekben e törvény hatálybalépésekor a támogatási döntés meghozatalára még nem került sor

kell alkalmazni az (5)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével. A b) pont szerinti, e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő, döntéssel még le nem zárult támogatási eljárásokban e törvény szabályainak alkalmazására akkor kerül sor, ha a támogatásra vonatkozó jogszabály és a támogatási eljárás sajátosságai azt nem zárják ki, a rendelkezésre álló forrás lehetővé teszi, valamint a támogatás igénylője az e törvény szerinti új szabályok alapján a rendezett munkaügyi kapcsolatoknak az Áht.-ben meghatározott követelményei szempontjából kedvezőbb elbírálásban részesülne. A Met. e törvénnyel megállapított 6/A. §-ában, valamint az Art. e törvénnyel megállapított 55. §-ának (6) bekezdésében és 172. §-ának (1)-(2) bekezdésében foglaltakat csak az e törvény hatálybalépése után elvégzett hatósági ellenőrzés alapján megindult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) 2009. november 1-jén lép hatályba

a) az Áht. 15. §-ának e törvény 1. §-ával megállapított (5) bekezdésének c)-h) pontja, valamint (7) bekezdése,

b) a Met. e § (21) bekezdésével megállapított 8/C. §-ának (4)-(6) bekezdése,

c) az Ebktv. e törvénnyel megállapított 17/A. §-ának (4)-(6) bekezdése,

d) e § (18) bekezdése.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az Mt. 127/A. §-ának (3) bekezdésében az „a) pontja” szövegrész,

b) a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 55/A. §-ának (2) bekezdése,

c) a Kbt. 60. §-a (1) bekezdésének i) pontja és 63. §-a (2) bekezdésének f) pontja,

d) a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ft.) 14. §-a (6) bekezdésének második mondata.

(4) E törvény, valamint az Mt. e törvény 7. §-ával megállapított 117/C. §-a 2011. december 31-én hatályát veszti.

(5) Az Áht. 15. §-a e törvény 1. §-ával megállapított (5) bekezdésének

a) a) pontjában meghatározott jogsértés tekintetében csak e törvény hatálybalépése után elkövetett,

b) c)-h) pontjaiban meghatározott jogsértések tekintetében csak a 2009. november 1-je után elkövetett,

jogerős és végrehajtható határozattal megállapított és bírsággal sújtott jogsértések miatt van helye az Áht. szerinti jogkövetkezmények alkalmazásának.

(6) Ha az Áht. 15. §-a e törvény 1. §-ával megállapított (5) bekezdésének a) pontja szerinti jogsértés elkövetését az adóhatóság állapította meg, a Kbt. 60. §-a (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott jogkövetkezmény alkalmazásának csak az e törvény hatálybalépése után elkövetett, jogerős és végrehajtható határozattal megállapított jogsértések esetében van helye.

(7) A munkaügyi hatóság a honlapján nyilvánosságra hozott adatok közül

a) az Áht. e törvény hatálybalépése előtt hatályos 15. §-a (7) bekezdésének c) pontja, valamint (9) bekezdése szerinti munkaügyi jogsértésekkel kapcsolatos adatokat e törvény hatálybalépésének napján törli. A munkaügyi hatóság az Áht. 15. §-a e törvénnyel megállapított (5) bekezdésének c)-h) pontjában meghatározott jogsértésekkel kapcsolatos adatot csak a 2009. november 1-je után elkövetett, jogerős és végrehajtható közigazgatási, illetve bírósági határozattal megállapított jogsértésnek két éven belüli ismételt elkövetése, valamint jogerős és végrehajtható közigazgatási, illetve bírósági határozattal történő megállapítása esetén hozhat nyilvánosságra;

b) a Kbt. e törvény hatálybalépése előtt hatályos 60. §-a (1) bekezdésének g) pontja szerinti munkaügyi jogsértésekkel kapcsolatos adatokat e törvény hatálybalépésének napján nem törli, ezen adatok törlésére a bejegyzés alapjául szolgáló határozat meghozatalától számított öt év elteltével kerül sor.

(8) Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését ellenőrző hatóság a honlapján e törvény hatálybalépéséig nyilvánosságra hozott adatokat e törvény hatálybalépésének napján törli. Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését ellenőrző hatóság az Áht. 15. §-a e törvénnyel megállapított (5) bekezdésének h) pontjában meghatározott jogsértésre vonatkozó adatot csak a 2009. november 1-je után elkövetett, jogerős és végrehajtható közigazgatási, illetve bírósági határozattal megállapított jogsértésnek két éven belüli ismételt elkövetése, valamint jogerős és végrehajtható közigazgatási, illetve bírósági határozattal történő megállapítása esetén hozhat nyilvánosságra.

(9) Az adóhatóság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 55. §-ának e törvénnyel megállapított (6) bekezdésében meghatározott adatokat e törvény hatálybalépése után elkövetett, jogerős és végrehajtható határozattal megállapított jogsértésekre vonatkozóan hoz nyilvánosságra.

(10) Az Áht. 15. §-a (10) bekezdésének e törvénnyel megállapított harmadik mondata csak az e törvény hatálybalépését követően keresettel támadott közigazgatá-

Jogszabály ismertetés

si határozatok bírósági felülvizsgálata alapján visszakövetelt támogatások esetében alkalmazható.

(11) Az Ft. 20. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (2)-(4) bekezdés számozása (3)-(5) bekezdésre változik:

„(2) A 13/A. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott szolgáltatások, a 14. §-ban, a 16-18. §-okban, valamint a 19/B-19/C. §-okban meghatározott támogatások a Társadalmi Megújulás Operatív Program keretében az állami foglalkoztatási szerv közreműködésével megvalósításra kerülő munkaerő-piaci programokban is nyújthatók.”

(12) Az Ft. 39. §-ának (12) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

[A Munkaerőpiaci Alap költségvetésében külön előirányzat tartalmazza:]

„j) uniós forrás terhére – előleg bevonásával – megvalósuló operatív programok finanszírozására szolgáló pénzeszközöket.”

(13) Az Ft. 39/C. §-ának (1) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

[A Munkaerőpiaci Alap bevétele:]

„j) uniós forrás terhére megvalósuló operatív program finanszírozására szolgáló előleg.”

(14) Az Ft. 39/D. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A rendszeres szociális segély átalakításával összefüggő, a Társadalmi Megújulás Operatív Program keretében uniós forrás terhére megvalósuló program finanszírozása érdekében a Munkaerőpiaci Alap záró állományában jelentkező, tárgyévben fel nem használt pénzeszköz – a miniszternek a pénzügyminiszterrel egyetértésben meghozott döntése alapján – a tárgyévét követően felhasználható.”

(15) Az Ft. a következő 43/D. §-sal egészül ki:

„43/D. § A rendszeres szociális segély átalakításával összefüggő, a Társadalmi Megújulás Operatív Program keretében az állami foglalkoztatási szervek közreműködésével megvalósuló programot a Munkaerőpiaci Alap mint a központi program kedvezményezettje az uniós források terhére finanszírozza. Az Európai Unió felé elszámolt, de az Európai Unió által meg nem térített összegek közötti különbözet a Munkaerőpiaci Alapot terheli.”

(16) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 36. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Közcélú munkavégzés keretében

a) az a települési önkormányzati feladat, amelynek ellátásáról a települési önkormányzat jogszabály vagy önkéntes vállalása alapján gondoskodik,

b) az a jogszabályon alapuló állami vagy helyi önkormányzati feladat, amelynek ellátásában a települési önkormányzat megállapodás alapján közreműködik, továbbá

c) az a) b) pontban foglalt feladatok ellátásához szükséges feltételeket megteremtő, javító tevékenység

látható el.”

(17) Az Szt. 36. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, ezzel egyidejűleg a § a következő (6)-(8) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (4) bekezdés szerinti, közcélú munkavégzésre irányuló munkaszerződést munkáltatóként

a) a települési önkormányzat, vagy

b) a közfoglalkoztatási feladatok ellátását magára vállaló önkormányzati társulás, vagy

c) a települési önkormányzat által a közcélú munka megszervezésével megbízott szervezet, vagy

d) az a) c) pontok hatálya alá nem tartozó, a (2) bekezdés szerinti feladatokat ellátó szervezet kötheti meg.

(6) Az (5) bekezdés a) c) pontjai szerinti munkáltató által megkötött, közcélú munkavégzésre irányuló munkaszerződésben a munkavégzés helyére vonatkozó, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 76/C. §-a szerinti rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a munkavégzés helyeként az (5) bekezdés d) pontja szerinti szervezet székhelye, illetve telephelye is megjelölhető.

(7) Ha az (5) bekezdés a) c) pontjai szerinti munkáltató által megkötött, közcélú munkavégzésre irányuló munkaszerződésben a munkavégzés helyeként az (5) bekezdés d) pontja szerinti szervezet székhelye, illetve telephelye kerül megjelölésre, úgy a munkáltatót megillető jogok és kötelezettségek – a munkaszerződés módosítását, megszüntetését és a munkabér kifizetését kivéve – az (5) bekezdés d) pontja szerinti szervezetet illetik meg, illetve terhelik.

(8) Az (5) bekezdés szerinti munkáltató a foglalkozás-egészségügyi szakellátást nyújtó szolgálatnál kezdeményezheti a (3) bekezdés szerinti személy adott munkakörre való alkalmasságának körében adott vélemény felülvizsgálatát.”

(18) Az Áht. 15. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A rendezett munkaügyi kapcsolatok (5) bekezdésben meghatározott feltételeinek való megfelelés hiánya esetén – a (7) bekezdésben foglaltak kivételével – támogatás nem nyújtható.”

(19) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Áht. 13/A. §-a (5) bekezdésében a „foglalt támogatás” szövegrész helyébe a „foglalt, valamint a társadalmi szervezetek és az alapítványok által igényelt, a program befejezéséhez kapcsolódó támogatások” szövegrész lép.

(20) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Met. 7/A. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amennyiben a munkaügyi hatóság a munkáltatót külföldi engedély nélkül történő foglalkoztatása miatt a Munkaerőpiaci Alapba történő befizetésre kötelezte, ugyanezen jogsértésre tekintettel munkaügyi bírság egyidejűleg nem alkalmazható.”

(21) A Met. 8/C. §-ának (4)-(5) bekezdése helyébe a következő (4)-(6) bekezdés lép:

(folytatás a 26. oldalon)

Jogszábaály ismertetés

(folytatás a 25. oldalról)

„(4) A munkaügyi hatóság – az (5)-(6) bekezdésben foglalt eltéréssel – az általa vezetett nyilvántartás adataiból az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 15. §-a (5) bekezdésében meghatározott jogsértést elkövetett, jogerős és végrehajtható közigazgatási vagy – a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén – bírósági határozattal munkaügyi bírsággal sújtott foglalkoztatókra vonatkozó, az (1) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott adatokat, valamint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén az e) pontban foglalt adatokat abban az esetben, ha a bíróság a keresetet elutasító vagy a közigazgatási határozatot megváltoztató döntést hozott, a honlapján történő közzététel útján nyilvánosságra hozza. E rendelkezés alkalmazása során a határozat végrehajthatóvá válásán a Ket. szabályai szerinti végrehajthatóvá válást kell érteni.

(5) A munkaügyi hatóság az Áht. 15. §-a (5) bekezdésének c)-h) pontjában meghatározott munkaügyi jogsértést elkövető foglalkoztatókra vonatkozó adatokat az Áht. 15. §-a (7) bekezdésének b) pontja szerinti ismételt jogsértés jogerős és végrehajtható határozattal történő megállapítása esetén hozza nyilvánosságra. E rendelkezés alkalmazásában – több telephellyel rendelkező munkáltató esetében – ismételt jogsértésen az ugyanazon telephelyen kétéves időszakon belül jogerős és végrehajtható határozattal megállapított azonos jogsértést kell érteni.

(6) Ha a munkaügyi hatóság tudomására jutott, hogy határozatának bírósági felülvizsgálata iránt keresetet indítottak,

a) a (4)-(5) bekezdésben foglalt adatokat a bíróság jogerős és végrehajtható határozatában foglalt döntésre figyelemmel teszi közzé,

b) – amennyiben a (4)-(5) bekezdés szerinti adatok nyilvánosságra hozatalára már sor került – intézkedik a honlapon nyilvánosságra hozott adatok törléséről.”

(22) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi

CXVII. törvény 49/B. §-a (10) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(10) A (9) bekezdés rendelkezésétől eltérően a vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – 50 millió forintot meg nem haladó összege után 10 százalék, feltéve, hogy az egyéni vállalkozó e bekezdés rendelkezésének alkalmazását választja, és]

„d) vele szemben az államháztartásról szóló törvényben meghatározott rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének megsértése miatt az adóévben és a megelőző adóévben a munkaügyi hatóság, az adóhatóság vagy az egyenlő bánásmód követelményének ellenőrzésére jogosult hatóság jogerős és végrehajtható közigazgatási határozata, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozat nem szabott ki munkaügyi, vagy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvényben meghatározott bírságot vagy az adózás rendjéről szóló törvény szerinti mulasztási bírságot.”

(23) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 19. §-a (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(3) A 10 százalékos adókulcsot az adózó akkor alkalmazhatja, ha]

„d) az államháztartásról szóló törvényben meghatározott, a rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének való megfelelés hiányát az adóévben és a megelőző adóévben a munkaügyi hatóság, az adóhatóság vagy az egyenlő bánásmód követelményének ellenőrzésére jogosult hatóság jogerős és végrehajtható közigazgatási határozata, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozat nem szabott ki munkaügyi, vagy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvényben meghatározott bírságot vagy az adózás rendjéről szóló törvény szerinti mulasztási bírságot.”

1094/2009. (VI. 15.) KORM. HATÁROZAT

A 2009. június 7-én bekövetkezett vihar okozta károk enyhítéséről

1. A Kormány egyetért azzal, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 2009. június 7-én történt rendkívüli vihar okozta károk helyreállításához támogatást igényelhessenek az érintett települési önkormányzatok az elemi lakhatási feltételek biztosítása érdekében. A támogatás igénylésének feltételrendszerét e határozat melléklete tartalmazza.

Felelős: önkormányzati miniszter

Határidő: azonnal

2. A Kormány felhatalmazza az önkormányzati minisztert, hogy az önkormányzatok támogatási igényeit 2009. június 30-ig fogadja.

3. A támogatás a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetéséről szóló 2008. évi CII. törvény 6. számú melléklet 3. „A működésképtelen helyi önkormányzatok egyéb támogatása” jogcím terhére kerül folyósításra.

4. A Kormány felkéri a pénzügyminisztert és az önkormányzati minisztert, hogy a 2. pont alapján összesített igény szerint gondoskodjon a 3. pont szerinti forrás biztosításáról.

Felelős: önkormányzati miniszter

pénzügyminiszter

Határidő: azonnal

Jogszabály ismertetés

MELLÉKLET AZ 1094/2009. (VI. 15.) KORM. HATÁROZATHOZ

A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 2009. június 7-én bekövetkezett vihar okozta károk enyhítésének feltételrendszere

A támogatást az önkormányzat a károsodott lakóingatlanokban a káresemény időpontjában életvitelszerűen lakó károsultak elemi lakhatási feltételeinek biztosítására, az ingatlanok legfeljebb a vihart megelőző állapota helyreállításának elősegítésére használhatja. A támogatás elosztása a helyi szociális rendelet által rögzített „rászorultsági” elv alapján történhet.

1. Az egyes károsultak támogatása, illetve a támogatás károsultak részére történő rendelkezésre bocsátása az alábbiak szerint történhet:

a) a károsultak részére készpénzben az önkormányzat útján, vagy

b) az önkormányzat által a helyreállításhoz szükséges anyagok biztosításával.

2. A támogatás feltétele, hogy:

a) a károsodott ingatlan lakás céljára szolgáló lakóépület;

b) az ingatlan a káresemény idején életvitelszerűen lakott volt;

c) a kár bizonyíthatóan a 2009. június 7-ei viharral összefüggésben keletkezett;

d) a kár összege meghaladja a 20 000 Ft-ot;

e) a tulajdonos nyilatkozik arról, hogy az ingatlanra a kár keletkezésének időpontjában volt-e érvényes biztosítása;

f) amennyiben a tulajdonos a kár keletkezésének időpontjában rendelkezett biztosítással, úgy nyilatkozik arról, hogy a biztosítónak a kárral összefüggő megállapításáról és a kártérítés folyósításáról soron kívül – a tudomásszerzéstől számított 2 munkanapon belül – tájékoztatja az önkormányzatot;

g) amennyiben a tulajdonos a kár keletkezésének időpontjában nem rendelkezett biztosítással, úgy nyilatkozik arról, hogy a biztosítás megkötéséről haladéktalanul gondoskodik, és azt 2009. július 31-ig az önkormányzat felé hitelt érdemlően igazolja. Ezen feltétel alól mentesül a tulajdonos, ha az adott ingatlanra nem köthető biztosítás. Ezt a tényt a tulajdonos legalább három, országos biztosítótársaság nyilatkozatával igazolja; továbbá

h) a tulajdonos vállalja, hogy a támogatás, a biztosításból megtérülő összeg felhasználásával, valamint saját forrásából a helyreállítást haladéktalanul elvégzi.

3. A központi támogatás felhasználható a viharral összefüggésben az ingatlanok:

a) tetőszerkezetében keletkezett károk anyagköltségeire (tetőcserép, tetőfólia és faanyag);

b) tűzfalában, kéményében keletkezett károk anyagköltségeire;

c) a tetőszerkezetben és a tűzfalban keletkezett károk helyreállításának munkadíjára kizárólag akkor fordítható, ha a

helyreállítás szakmunkát igényel, illetve a károsult egészségi állapota, életkora alapján a helyreállításra önerőből nem képes.

4. A károsultakat megillető támogatás összegének meghatározása a következők szerint történik:

a) biztosítással rendelkező károsult esetében az önkormányzat támogatást nyújthat – rászorultságtól függően – az anyagköltség, illetve amennyiben ez másképp nem megoldható – a 3. c) pontban foglaltaknak megfelelően – a munkadíj legfeljebb 80%-ára;

b) az a) pont szerinti összeg támogatási előlegnek minősül, amelyből – a tulajdonos soron kívüli nyilatkozatát követően – le kell vonni a biztosító által fizetett kártérítési összeget;

c) biztosítással nem rendelkező károsult esetében az önkormányzat – rászorultságtól függően – az anyagköltség, illetve amennyiben az másképp nem megoldható – a 3. c) pontban foglaltaknak megfelelően – a munkadíj legfeljebb 60%-ára.

5. Az önkormányzat soron kívül intézkedik arról, hogy a központi támogatás haladéktalanul eljusson az egyes károsultakhoz. A központi támogatás elosztása során a károsultak egyedi szociális helyzetét és rászorultságát, illetve önerejét, valamint a biztosításból megtérülő károkat figyelembe kell venni.

6. Elszámolás, ellenőrzés:

a) Az önkormányzat a határozat közzétételétől számított 5 napon belül fényképfelvételt készít a károsodott ingatlanokról.

b) A károsult 2009. augusztus 31-ig számlával igazoltan elszámol az önkormányzatnak a támogatás felhasználásáról.

c) Az önkormányzat 2009. szeptember 30-ig helyszíni ellenőrzés keretében vizsgálja (melynek során fényképfelvételt is készít), hogy a károsult elszámolásának megfelel-e a károsult ingatlanon elvégzett helyreállítási munka.

d) A jegyző 2009. november 30-ig – az Önkormányzati Minisztérium (a továbbiakban: ÖM) által számára előzetesen megküldött adatlapon – ingatlanonként tételesen elszámol a központi támogatás felhasználásáról.

e) Az elszámolást két példányban a Magyar Államkincstár területileg illetékes szervéhez (a továbbiakban: Igazgatóság) kell benyújtani. Az elszámolás egy példányát az Igazgatóság az ÖM-hez továbbítja.

f) A központi támogatás felhasználásának jogszerűségét az Igazgatóság ellenőrzi, az ÖM, továbbá jogszabályban erre feljogosított szervek ellenőrizhetik.

Az elszámolást követően az önkormányzat 15 munkanapon belül köteles a fel nem használt támogatás visszafizetéséről gondoskodni.

Az Európai Bizottság javaslata a fogyasztók jogairól szóló irányelvre

Az Európai Közösség irányelvekkel szabályozza azokat a területeket, amelyekben nem lenne célszerű rendeletet alkotnia. Az irányelv egy olyan jogi forma, amivel a tagállamra kötelezően meghatározzák az elérendő célt, de az eszközök megválasztását a tagállamra bízzák. Egy ilyen irányelv létrehozását célozza az Európai Parlament és az Európai Tanács javaslata a fogyasztók jogairól szóló irányelvre. Az UEAPME (a Kézművesek és Kis- és Középvál-

lalkozások Európai Szövetsége) a svéd uniós elnökség idejére megfogalmazott feladatai között szerepel, hogy kiemelt figyelmet kíván szentelni többek között ennek a javaslatnak is, hogy a kis- és közepes vállalkozások érdekeit is figyelembe vegyék az irányelv megalkotásakor.

A javaslat magas szintű fogyasztóvédelmet kíván biztosítani és arra törekszik, hogy egy valódi fogyasztói belső (folytatás a 28. oldalon)

Európai Unió

(folytatás a 27. oldalról)

piac jöjjön létre. Egy olyan piac, ahol a kereskedők számára könnyebb és olcsóbb a határokon túli értékesítés, a fogyasztók pedig a határon túli ajánlatok révén jobban ki tudják használni a belső piacot. A fogyasztói jogokról szóló irányelv négy érvényben lévő, fogyasztókkal kapcsolatos irányelvet olvaszt magába:

1. Az üzlethelységeken kívül kötött szerződésekről szóló (85/577/EGK) irányelv olyan szerződésekkel foglalkozik, mint például a kirándulással egybekötött vásárlás, a fogyasztó otthonában vagy munkahelyén kötött szerződések.

2. A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló (93/13/EGK) irányelv, azon túl, hogy a jóhiszeműség követelményét támasztja, felsorol olyan szerződéses kitételeket, amelyeket tisztességtelennek tart, ezek a kitételek ettől kezdve nem kötelező érvényűek a fogyasztóra nézve. A direktíva alapján, kétértelműség esetén automatikusan a fogyasztó javára kell dönten.

3. A távollevők között kötött szerződésekről szóló (97/7/EK) irányelv a távértékesítési szerződésekkel foglalkozik, amelyeket a fogyasztó és a szállító egyidejű fizikai jelenléte nélkül kötnek távközlő eszközök segítségével. A távközlő eszközökről a direktíva példálózó felsorolást ad, a címzés nélküli nyomtatványtól az elektronikus levélen át a televízióig.

4. A fogyasztási cikkek adásvételéről és a kapcsolódó jótállásról szóló (1999/44/EK) irányelv a fogyasztókkal kötött szerződésekkel kapcsolatos törvényeket igyekszik harmonizálni a szavatosság és bizonyos fokig a jótállás szempontjából.

A javaslat, amellel, hogy kiváltja ezeket az irányelveket, naprakésszé teszi a meglévő fogyasztói jogokat és figyelembe veszi a technikai fejlődést (mobil vásárlás (m-commerce), online árverések). Ezen kívül határozottabb rendelkezéseket hoz azokon a kulcsterületeken, amelyeken a fogyasztók problémákat tapasztaltak az utóbbi években – elsősorban az üzlethelységeken kívül kötött szerződéseknel.

A javaslat egy alulról építkező megközelítés eredménye és része a fogyasztóvédelmi közösségi jog felülvizsgálatának. A Bizottság 2004-ben kezdte meg a fogyasztóvédelmi joganyag felülvizsgálatát, azzal a céllal, hogy a meglévő jogi kereteket egyszerűsítse és kiegészítse, egy jobb szabályozást megvalósítva. A végső cél az, hogy „függetlenül attól, hogy az európai fogyasztó hol tartózkodik, vagy hol vásárol az EU-n belül, az alapvető jogai mindenhol azonosak lesznek” (ZÖLD KÖNYV a fogyasztóvédelmi joganyag átvilágításáról 2007. 02. 08.). A Bizottság nyílt pályázaton keresztül megbízta a Bielefeldi Egyetemet egy fogyasztói törvényekkel kapcsolatos összehasonlító vizsgálatra. Ez része volt a fogyasztói jog „tudásbázisának” (szakértői ismeretek, egy adott szakterületre vonatkozó tudás, tapasztalat) létrehozására indított tevékenységnek.

A Bizottság ezután egy „zöld könyvet” (ZÖLD KÖNYV a fogyasztóvédelmi joganyag átvilágításáról, 2007.02.08.) adott ki, ami egy vitaindító és konzultációs eljárás indítását kezdeményező dokumentum. Ezután hatásvizsgálat és kiterjedt nyilvános konzultáció következett. A hatásvizsgálat folyamatában a Bizottság kikérte az érdekeltek véleményét a fogyasztói és a kereskedői oldalról is.

A hatásvizsgálat kimutatta, hogy EU szintű szabályozás-

ra van szükség, mert az érvényben lévő fogyasztóvédelmi szabályozás a minimális harmonizáció elvét követi. Ez annyit tesz, hogy a tagállamok szigorúbb fogyasztóvédelmi szabályokat tarthatnak fenn vagy fogadhatnak el, mint a Közösségi szabályok. Emiatt a tagállamokban különbségek vannak abban, hogy milyen fokú védelem illeti meg az egyes fogyasztót és abban is, milyen módon gyakorolhatják az irányelvekkel biztosított jogokat. A kereskedők számára a széttagolt szabályozás az egyik fő akadály a határokon túli értékesítésnek. Ezen belül is elsősorban a fogyasztói tranzakciókat szabályozó különböző nemzeti törvényeknek való megfelelés költségei jelentik a problémát.

A javaslat indoklása szerint közösségi fellépésre van szükség, a fogyasztói szerződésekre vonatkozó közösségi jog teljes harmonizációjával. A hatásvizsgálat szerint így a határon túl értékesítő vállalkozások jelentős megtakarításokat érhetnek el az adminisztrációs terhek terén. A javaslat egyetlen szabályrendszert alkotna, ami egységesen magas szintű fogyasztóvédelmet biztosítana. Emellett a kereskedők a Közösség területén mind a 27 államban a hazaihoz hasonló feltételekkel értékesíthetnének (például ugyanazokkal az általános szerződési feltételekkel és ugyanazokkal a tájékoztató anyagokkal).

A javaslat első fejezete tartalmazza az egységes fogalommagyarázatot (olyan fogalmakét, mint „fogyasztó”, „kereskedő”, „áru”, „üzlethelység” stb.) és megállapítja a teljes harmonizáció elvét, vagyis azt, hogy a tagállamok nem tarthatnak fenn, vagy vezethetnek be az irányelvtől eltérő rendelkezéseket.

A második fejezetben azt írja le a javaslat, hogy melyek azok az információk, amelyeket a kereskedő köteles közölni a fogyasztóval bármely szerződés megkötése előtt.

A harmadik fejezet a távollevők között és az üzlethelységeken kívül kötött szerződésekre vonatkozik. Konkrét tájékoztatási kötelezettséget ír elő és szabályozza az elálláshoz való jogot.

A negyedik fejezet a fogyasztási cikkek adásvételéről és a kapcsolódó jótállásról szóló irányelv rendelkezéseit viszi tovább, és a kárveszély átszállásával kapcsolatban vezet be új szabályt.

Az ötödik fejezetben és mellékletekben tárgyalja a javaslat, hogy melyek azok a szerződéses feltételek, amelyek minden körülmények között tisztességtelennek minősülnek és melyek azok, amelyek vélelmezhetően tisztességtelenek. Ez utóbbiaknál a kereskedő a bizonyítási teher.

„AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a fogyasztók jogairól” javaslata és a ZÖLD KÖNYV a fogyasztóvédelmi joganyag átvilágításáról, magyarul is olvashatóak ezen a weboldalon:

http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

Az UEAPME elvben támogatja a teljes harmonizáció elvét és egyetért azzal, hogy egyetlen jól átlátható irányelv váltsa ki a négy fentebb említettet. A szervezetnek meggyőződése, hogy a harmonizációval növekedni fog a jobbizottság. Ennek ellenére, fájjalják azt, hogy a helyi és regionális szinten működő kis- és középvállalkozásokra gyakorolt negatív hatásokat nem vette figyelembe a hatástanulmány. A szervezet véleménye szerint a hatástanulmány túlságosan nagy hangsúlyt fektet a határokon túli kereskedelemre. Az UEAPME nyomatékosan felhívja a figyelmet, hogy az európai törvényhozásnak a szabályok kialakításakor figyelembe kell vennie az üzlet valós gyakorlatát.

ENERGIAHATÉKONYSÁG:

Az épületek energiateljesítménye - az UEAPME véleménye az irányelv átdolgozásáról -

Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 16-ával alkotta meg az épületek energiateljesítményéről szóló (2002/91/EK) irányelvét. Ennek értelmében a Tagállamoknak az új és a meglévő épületeknél alkalmazniuk kell az energiateljesítmény minimális követelményeit, biztosítani az energiateljesítmény igazolását és megkövetelni az épületek kazánjainak és légkondicionáló rendszereinek rendszeres felülvizsgálatát. Ez az irányelv jelenleg átdolgozás alatt áll. Az UEAPME kitűzött célja az, hogy az átdolgozást figyelemmel kíséresse, és igyekezzen megakadályozni azt, hogy a változtatások miatt szükségtelenül növekedjenek a kis- és középvállalkozások terhei.

A jelenlegi irányelv része a Közösség klímaváltozással (Kiotói jegyzőkönyv vállalásai) és az ellátás biztonságával (Zöld Könyv az energiaellátás biztonságáról) kapcsolatos kezdeményezéseinek. A probléma egyrészt az, hogy a Közösség növekvő mértékben függ külső energiaforrásoktól, másrészt, növekszik az üvegházhatású gázok kibocsátása. A Közösség csak kis befolyással bír az energia kínálatra, de befolyásolhatja a keresletet. Egy lehetséges megoldása mindkét fenti problémának, az energiafogyasztás csökkentése a hatékonyság növelésével.

Az épületekkel kapcsolatos energiafelhasználás az EU teljes energiafelhasználásának közel egyharmada. A Bizottság véleménye az, hogy különböző kezdeményezésekkel, ezen a területen jelentős energia megtakarítás érhető el, és egyúttal a klímaváltozás és az ellátás biztonságának a célkitűzéseit is segítik elérni. Közösségi szintű intézkedésekre van szükség a közösségi szintű problémák kezelésére.

Az irányelvnek jelenleg négy sarkalatos pontja van:

1. Az épületek integrált energiateljesítményének számítására szolgáló módszertan
2. Az új épületek és a nagyobb felújítás előtt álló meglévő nagy épületek energiateljesítményére vonatkozó minimumkövetelmények alkalmazása
3. Az épületek energiateljesítményére vonatkozó igazolások rendszere, középületeknél az igazolás és egyéb idevágó információk jól látható feltüntetése; az igazolások nem lehetnek öt évnél régebbiek
4. Az épületek kazánjainak és központi légkondicionáló rendszereinek rendszeres felülvizsgálata és emellett a 15 évesnél régebbi kazánnal üzemelő fűtési rendszerek értékelése

A számításra szolgáló módszertan az energiateljesítményt meghatározó összes szempontot magába kell foglalja, nem csak az épület szigetelésének minőségét. Ez a minden szempontra kiterjedő megközelítés figyelembe kell vegye a fűtő- és hűtőberendezéseket, világítási

berendezéseket, az épület elhelyezkedését és helyzetét, a hő visszanyerést stb. Az épületek minimális energiateljesítmény-követelményét a fenti módszertan alapján kell kiszámítani, annak megállapítása a Tagállamok felelőssége.

Az irányelv a lakó- és a szolgáltató ágazatra (irodák, középületek stb.) koncentrál. Az igazolásokkal kapcsolatos rendelkezések hatálya nem terjed ki olyan épületfajtára, mint a történelmi épületek, ipartelepek stb. Megkísérel egy teljesen integrált megközelítést alkalmazni, ezért az épületek energiahatékonyságának minden szempontját lefedi. Az irányelv nem fektet le szabályokat olyan mozgatható berendezésekre, mint a háztartási gépek. A címkézéssel és a kötelező minimális hatékonysági követelményekkel kapcsolatos szabályokat már alkalmazzák, vagy megfogalmazták az Energiahatékonysági Akciótervben.

Amikor egy épületet megépítenek, eladnak vagy bérbe adnak, akkor rendelkezésre kell bocsátani az energiateljesítményről szóló igazolást. Az irányelv külön foglalkozik a bérleményekkel, azzal a szándékkal, hogy a tulajdonosok, akik általában nem fizetik az energiafogyasztással kapcsolatos költségeket, mégis megtegyék a szükséges lépéseket. Ezen felül az irányelv kijelenti, hogy az épület használói számára lehetővé kell tenni, hogy szabályozzák a saját hő és melegvíz-fogyasztásukat, amennyiben ez költséghatékonyan megoldható.

A Tagállamok felelőssége, hogy megfogalmazzák a minimális követelményeket valamint az, hogy az igazolások kiadását és az épületek bevizsgálását képzett és független szakemberek végezzék. A Bizottság felelőssége a Melléklet rendelkezéseinek gyakorlatba való átültetése, ebben a munkában egy szakbizottság segíti. A Melléklet tartalmazza az épületek energiateljesítmény számításának általános keretrendszerét és a kazánok és központi légkondicionáló rendszerek vizsgálatának követelményeit.

Ez az irányelv olyan korábbi döntések a sorába illeszkedik, mint a folyékony vagy gáznemű tüzelőanyaggal működő új melegvízkazánok hatásfok-követelményeiről szóló (94/42/EEC) irányelv, az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló (89/106/EEC) irányelv és a SAVE program épületekre vonatkozó rendelkezései. Bár van már egy irányelv, ami az épületek energiahatékonyságának igazolásáról szól (a 93/76/EEC irányelv, amelyet a 2006/23/32/EC hatályon kívül helyezett), de azt egy más politikai helyzetben, még a Kiotói megállapodás és az energiaellátás bizonytalanságainak kialakulása előtt fogadták el.

Az UEAPME teljes mértékben támogatja az épületek

Európai Unió

energiahatékonyságáról szóló irányelv átdolgozását és annak célját, ami az előírások pontosítása és egyszerűsítése, valamint a nemzeti jogba való nagyobb mértékű átültetése. Hasznosnak találják, hogy a leendő bérlők és vevők részére, a javaslat értelmében, rendelkezésre állnak majd információk az épület energiateljesítményéről. Szintén üdvözi azt az elgondolást, hogy a közösségi épületek vezető szerepet játsszanak az energiateljesítményvel kapcsolatos információk közkinccsé tételeiben azzal, hogy jól látható helyen mutatják az erről szóló igazolást.

Mindemellett, az UEAPME megjegyzi, hogy bizonyos javaslatok irreálisak és némelyik közülük csak az adminisztrációt és a költségeket növeli, anélkül, hogy javítaná az energiahatékonyságot.

A jelenlegi irányelv a nagy épületek (1000 m²-nél nagyobb hasznos terület) jelentős felújításakor megköveteli az energiateljesítmény minimumkövetelményeinek érvényesítését. A Bizottság, az irányelv átdolgozására tett javaslatában, a jelentős felújítást az épületek nélkül számított értékének 25%-át meghaladó értékben határozza meg. Az UEAPME ebben azt kifogásolja, hogy az épületet bérlő vállalkozás, ha felújítja nagy értékű, az épület részének tekinthető saját tulajdonú berendezéseit, jó eséllyel átlépi ezt a küszöböt, így kénytelen lenne felújítani az épületet, ami nem is az övé. Az UEAPME azt javasolja, hogy ezek a berendezések, a telekhez hasonlóan ne számítsanak bele az épület értékébe.

A Bizottság azt javasolja, hogy 2014. június 30. után a Tagállamok ne alkalmazzanak ösztönzőket az olyan épületek építésére és felújítására, amelyek nem felelnek meg az energiateljesítmény minimumkövetelményeinek. Az UEAPME ezzel szemben azt javasolja, hogy csak az új épületeknél és azok felújításánál legyen kizáró ok, ha nem teljesítik a minimumkövetelményeket. Ezt azzal indokolják, hogy a már meglévő épületek hatalmas tömege miatt, azok felújítása nagy kihívás, ez pedig indokolja az ösztönzők fenntartását, akár 2020. június 30-ig is.

A Bizottság javaslatában az épületek energiateljesítményéről szóló igazolásokat kiadó szakértőkkel kapcsolatban is tervez változtatásokat:

„A tagállamok biztosítják, hogy az épületek energiateljesítményének tanúsítását, a fűtési rendszerek és a légkondicionáló rendszerek ellenőrzését független, képesített és elismert szakértők végezzék, akik önálló vállalkozóként is működhetnek, de lehetnek állami testüle-

tek vagy magánvállalkozások alkalmazottai is. A szakértők akkreditálása szakértelmük és függetlenségük elbírálása alapján történik.”

Az UEAPME elhagyná a „független” és az „elismert” (akkreditált) kitételeket, valamint a teljes második mondatot. Ezt azzal indokolják, hogy a függetlenség szigorúan értelmezett követelménye miatt ki kellene zárni rengeteg olyan szakértőt (kivitelezők, szerelők, kéményseprők, mérnökök, építészek) akiknek jelenleg megvan a képesítésük és tudásuk egy ilyen igazolás kiadására. Ez ellene hatna a piaci versenynek, emellett egy igazolás kiadására szolgáló új akkreditációs eljárás kialakítása csak a bürokráciát növelné és a klímaváltozás elleni harctól vonna el erőforrásokat. Az UEAPME véleménye szerint, az energiateljesítményekről szóló igazolás kiadásához szükséges felhatalmazást a Tagállamok kell, hogy kiadják, minden olyan szakembernek, aki rendelkezik a megfelelő szakmai végzettséggel. Indoklásukban rámutatnak arra, hogy egyes Tagállamokban a nagy energiaforgalmazó cégek közvetlenül vagy közvetve az épületekkel kapcsolatos igazolások piacán is működnek, esetenként piacvezetőként, ami nem kedvez az energiahatékonyságnak. Ez a helyzet a kis- és középvállalkozások növekedési lehetőségeinek sem kedvez.

A bizottság kötelezné a Tagállamokat, az épületek energiateljesítményének igazolásait és a fűtő és légkondicionáló rendszerek felülvizsgálatát ellenőrző független ellenőrzőrendszer kiépítésére. Az UEAPME ezt nem támogatja, mert úgy vélik, ez a rendszer csak az adminisztrációs terheket növelné és a bürokrácia egy újabb rétegét hozná létre.

Az UEAPME azt javasolja, hogy a Tagállamok az energia-megtakarítással, az energiahatékonysággal és a megújuló energiával kapcsolatos termékek és szolgáltatások áfáját csökkentsék. Emellett az energiahatékony épületeket, passzívházakat támogassák adókedvezményekkel. Közvetlen támogatásokkal, támogatott vagy alacsony kamatú hitelekkel, hitelgaranciákkal segítsék elő az energiateljesítmény javítását. Pénzügyi és költségvetési eszközökkel segítsék az energiateljesítményről szóló igazolásokban foglalt ajánlások figyelembevételét. Ha a Bizottság szigorúbb és szélesebb körű minimális követelményeket határoz meg, és az alacsony- és zéró széndioxid kibocsátású épületekkel kapcsolatos célokat tűz ki, akkor a Tagállamoknak képesnek kell lenniük támogató intézkedések meghozatalára.

Magyar nyelvű források:

- Az Európai Parlament és a Tanács 2002/91/EK irányelve (2002. december 16.) az épületek energiateljesítményéről: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32002L0091:HU:HTML>
- Javaslat az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv átdolgozására: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0780:FIN:HU:HTML>

Források angolul:

- EU törvényhozási összefoglalók: Energy efficiency: energy performance of buildings <http://europa.eu/scadplus/leg/en/lvb/l27042.htm>
- Az UEAPME állásfoglalása az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv átdolgozása kapcsán: http://www.ueapme.com/IMG/pdf/090313_pp_EBBD.pdf

SZERVEZÉSI IGAZGATÓSÁG KÖZLEMÉNYE

Cím, telefon, e-mail változások:

03-02 Gyula és Környéke Általános Ipartestület
Elnök: Galuska Józsefné

Ügyvezető titkár: Turiné Csikány Csilla

05-04 Sándorfalvi Ipartestület
Elnök-képviselő: Molnár Szabolcs

12-04 Nagykőrös és Vidéke Ipartestület
Tel./fax: 53/655-091

07-02 Csorna és Környéke Ipartestület
Képviselő: Fellegi Gábor

21-09 MOSZI
Elnök-képviselő: Balogh Lajosné

09-06 Heves és Körzetének Ipartestülete
E-mail: iposz.heves@gmail.com

22-27 Veszprém Megyei Ipartestületek Szövetsége
Képviselő: Mezőkeresztesi György

**11-02 Kisiparosok és Vállalkozók Ipartestülete,
Balassagyarmat**

22-29 Ipartestületek Bács-Kiskun Megyei Szövetsége
Ügyvezető és képviselő: Zsigmond Tibor

www.cegbaratok.com

Tisztelt Vállalkozó Társaim!

Engedjétek meg, hogy bemutassam weblapomat, amelyen várom a cégek regisztrációját. Kert és parképítőként dolgozom már 8 éve. Az egész országban vannak referenciáim. Sajnos az elmúlt években az én cégemet is elérte a kis- és közepes vállalkozók működését veszélyeztető jelenség: a körbetartozás.

Talán már minden cég beszámolhatna olyan történetekről, amikor már-már létüket veszélyezteti (vagy már tönkre is mentek) az elvégzett munkák utáni nem fizetés. Az elmúlt 3 évben nekem 2 ilyen esetem is volt. Az utóbbi egy autópálya mérnökségnél történt. A vállalási díjam kb. 60% kaptam meg. Úgy dolgoztam 4 hónapot, hogy örültem a végén, hogy nem maradt több pénzem a munkában. Az eset után, szerepeltem több televíziós műsorban, és sok újság cikk is foglalkozott az ügygel. Ekkor az egész ország területéről legalább 40-50 vállalkozó keresett meg arról tájékoztatva, hogy ők is hasonlóan jártak az említett fővállalkozóval. A jól csengő cég név, a bizalomgerjesztő dizájn. Az igényes weblap, a referenciák meggyőzőek voltak. Az állami céginformációs rendszereken, a felszámolás alatti cégek listáján nem szerepelt a cég. Nyilvánvaló hogy egy ilyen háttérrel rendelkező fővállalkozóhoz mindenki szívesen jelentkezik beszállítónak.

Bizony jó lett volna előbb találkozni olyan vállalkozóval, aki már előbb dolgozott ennek megrendelőnek! Így jött az ötlet, hogy készítek egy olyan céginformációs rendszert, ahol a regisztrált cégek révén el lehet jutni egy olyan vállalkozóhoz, aki ismeri a leinformálandó céget. Ha kell, szóban meg lehet kérdezni, hogy milyen volt együtt dolgozni az adott megrendelővel.

Én például, nagyon sok Zala megyei építőipari céget tüntettem fel a weblapon, mint partnert. Ha valamilyen bárhol az országban elnyerne egy munkát, és a rendszerbe beírnák, akkor megjelenik a nevem, és meg lehet kérdezni tőlem, szóban írásban, hogy a szerződési feltételeket betartották-e velem szemben. Elképzelhető, hogy sokan nem mondják meg a legfontosabb, jó megrendelőket, nehogy mások meg tudják, kinek érdemes dolgozni. Erre is gondoltam a rendszer kitalálásakor. Akkor elég, ha azt a néhány régebbi partnert említjük meg, a regisztráció alkalmával, akitől szívesen meg óvnánk a kollégákat.

Természetesen partner beírás nélkül is várom a regisztrációkat. Jelenleg a weblapon kb. 500 cég regisztrálta magát. Így a partnerek nélkül is el lehet jutni olyan céghez, amelyről információt szeretnénk szerezni.

Bízom abban hogy, a kkv szektor szereplőivel, és a nagyobb támogató szervezetek segítségével, eredményesen működtethető rendszert sikerült létrehozni.

Üdvözlettel:

Rada Tamás

06/20/9705-904, e.mail: info@cegbaratok.com

Kedves Kollégák!

Az IPOSZ 2009. május 28-án tartott közgyűlésén készült fotók megtekinthetők ill. letölthetők az alábbi linkre kattintva:

<http://picasaweb.google.com/iposzfotok/IPOSZKozgyules2009Fototar?feat=directlink>

A fotók a szakmai újságokban történő megjelentetésre, ill. egyéni célokra szabadon felhasználhatók.

EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS

amely létrejött egyrészről

az **Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal**

1054 Budapest, Széchenyi utca 2., továbbiakban: APEH,

képviseli: Dr. Szikora János elnök, másrészről

az **Ipartestületek Országos Szövetsége**

1054 Budapest, Kálmán Imre u. 20., továbbiakban: IPOSZ,

képviseli: Szűcs György elnök

– együtt továbbiakban: **Felek** – között, az alulírott helyen és időben.

I. A megállapodás célja, hogy az APEH hatáskörébe tartozó adó- és más közterhekkel, a hatósági ellenőrzési és nyilvántartási teendőkkel kapcsolatos feladatok és az azokat érintő jogszabályi és más előírások gyakorlati alkalmazása vonatkozásában az APEH együttműködjön az IPOSZ-szal és rajta keresztül a tagszervezeteivel, valamint az általuk képviselt családi, mikro- és kisvállalkozásokkal, a jogkövető magatartás elősegítése érdekében.

1. A Felek elsősorban tájékoztatással, a tág értelemben vett képzés lehetőségeinek kihasználásával, a vitás vagy nem egyértelmű kérdések egyeztetésével, tapasztalataik kölcsönös átadásával töreksenek a fenti célok elérésére.
2. A Felek együttműködnek az adózást és az azal kapcsolatos jogterületeket érintő jogszabályok és más előírások, ajánlások helyes alkalmazása és értelmezése érdekében a gyors információcsere megvalósításában, a személyes vagy kommunikációs eszközök útján megvalósuló tanácsadásban, szükség esetén a módosítások és hiányzó jogi szabályozások közös kidolgozásában, figyelembe véve egymás szakmai véleményét, illetve egymásnak konzultációs lehetőséget biztosítva.
3. Az APEH elősegíti, hogy a rendelkezésére álló, az adójogszabályokkal és kötelezettségekkel kapcsolatban készült hasznos információk, tájékoztató anyagok, jogszabály ismertetőik a minél szélesebb körű informálódás érdekében eljussanak az IPOSZ tagsági körébe tartozó vállalkozásokhoz az IPOSZ információs rendszere segítségével.
4. A Felek együttműködnek abban, hogy szakmai és tájékoztató előadások megtartására kerüljön sor országos, regionális és megyei szinten egy-

aránt az érintett vállalkozások részére. A szervezési feladatokat az IPOSZ végzi, míg az előre egyeztetett tematika alapján az előadások megtartásához szükséges szakembereket az APEH biztosítja.

5. A Felek a helyi szervezeteiken keresztül is törekednek a folyamatos magas színvonalú tájékoztatásra, tanácsadásra és a jó munkakapcsolat kialakítására.
6. A Felek megállapodnak abban, hogy az együttműködést akadályozó tényezőket kiiktatják, illetve szükség esetén kidolgozzák az együttműködés esetleges további irányait.
7. Mindkét szervezet saját honlapján biztosítja a másik honlapjának elérését.
8. Felek megállapodnak abban, hogy az együttműködés eredményét és a jelen megállapodás tartalmát szükség szerint, de évente legalább egyszer közösen felülvizsgálják. Megegyeznek, hogy a hatékony együttműködés érdekében a kapcsolattartás szervezéséért az APEH részéről a Titkársági Főosztály vezetője, az IPOSZ részéről az adóügyekkel foglalkozó főtanácsos a felelős.

II. A megállapodás az aláírás napján és határozatlan időre lép hatályba. A megállapodást bármely fél kezdeményezésére, a Felek közös meg egyezéssel módosíthatják. A megállapodás három hónappal azt követően szűnik meg, hogy az egyik fél megküldi a másik fél részére a felmondási szándékáról szóló írásbeli nyilatkozatot.

A Felek a jelen megállapodásban foglaltakat kölcsönös elfogadják, és képviselőik útján közösen írják alá.

Budapest, 2009. június 18.

Dr. Szikora János
elnök
Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal

Szűcs György
elnök
Ipartestületek Országos Szövetsége

EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS

amely létrejött egyrészről
a **Vám- és Pénzügyőrség**
1095 Budapest, Mester u. 7., továbbiakban: VP, másrészről

az **Ipartestületek Országos Szövetsége**
1054 Budapest, Kálmán Imre u. 20., továbbiakban: IPOSZ

– együtt továbbiakban: **Felek** – között, az alulírott helyen és időben.

I. A Felek:

1. közös célja, hogy a környezetvédelmi termék-díjat érintően a családi, mikro- és kisvállalkozások jogkövető magatartását elősegítse;
2. érdeke képzéssel, tájékoztatással, a vitás vagy nem egyértelmű kérdések tisztázása, annak elősegítése;
3. a VP hatáskörébe, illetékességébe tartozó környezetvédelmi termékdíjas jogszabályok – környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. tv., 53/2003. (IV. 11.) Korm. rendelet a környezetvédelmi termékdíj-mentesítés, a termékdíj visszaigénylésének és átvállalásának, valamint a használt gumiabroncs behozatalának feltételeiről, 10/1995. (IX. 28.) KTM rendelet a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény végrehajtásáról – alkalmazásában hatékonyan együttműködnek;
4. együttműködnek a környezetvédelmi termékdíjas jogszabályok helyes alkalmazása érdekében a gyors információcsere megvalósításában;
5. együttműködnek a környezetvédelmi termékdíjas szabályozás célrendszerében megfogalmazottak teljesítésében;

6. egyetértenek, hogy a jogszabályokat megkerülő az elkövetett cselekményeikkel káros hatást gyakorolnak a legális tevékenységet folytató vállalkozásokkal szemben, és jogtalan piaci előnyöket szereznek;
7. egyetértenek abban, hogy továbbfejlesztik a közös együttműködést, és ennek keretében ismereteik, tapasztalataik kölcsönös átadásával hozzájárulnak a felek munkájának eredményességéhez.

II. A Felek az alábbiakban is megállapodnak:

A VP vállalja, hogy:

1. Az együttműködés keretében az adatvédelmi szabályokra figyelemmel a környezetvédelmi termékdíj hatósági ellenőrzési tapasztalatokról, problémákról az egyeztetéseken tájékoztatja az IPOSZ-t.
2. Amennyiben a VP a hatáskörébe, illetékességébe és ellenőrzési kompetenciájába tartozó kérdésekben jogszabálytervezetet véleményez, abban az esetben figyelembe veszi az IPOSZ szakmai véleményét is, illetve konzultációs lehetőséget biztosít.

Az IPOSZ vállalja, hogy:

1. Hogy előre egyeztetett időpontban megszervezi azon konzultációkat és egyeztetéseket, melyek során a Felek kölcsönösen tájékoztatják egymást a felmerült aktualitásokról, tapasztalatokról és problémákról.
2. Szakmai apparátusa jelzi a VP részére, ha azt tapasztalja, hogy a környezetvédelmi termékdíj és más kapcsolódó jogszabályok nincsenek összhangban vagy azok betartása, végrehajtási problémákat vet fel, illetve a jogszabályok rendelkezéseinek pontos alkalmazásnál a VP szakmai véleménye szükséges.
3. A VP környezetvédelmi termékdíjjal kapcsolatos szakmai véleményét eljuttatja az IPOSZ tagságához a saját információs rendszere segítségével.
3. A Felek megállapodnak abban, hogy az együttműködést akadályozó tényezőket kiiktatják, illetve szükség esetén kidolgozzák az együttműködés esetleges további irányainak kialakítását.
4. A Felek engedélyt adnak egymás részére, hogy saját honlapjukon (www.iposz.hu illetve www.vam.gov.hu) a másik fél logójának feltüntetésével, link formájában vagy más módon hivatkozhatnak a másik félre, mint együttműködő partnerre.
5. Felek megállapodnak abban, hogy az együttműködés eredményét és a jelen megállapodás tartalmát évente legalább egyszer, egyébként szükség szerint közösen felülvizsgálják, egyúttal megegyeznek, hogy a hatékony együttműködés érdekében állandó kapcsolattartót jelölnek ki.

Közös vállalások:

1. A Felek együttműködnek abban, hogy a környezetvédelmi termékdíjat érintő tájékoztató előadások megtartására kerüljön sor országos, regionális és megyei szinten egyaránt az érintett vállalkozások részére. A szervezési feladatokat az IPOSZ, míg az előre egyeztetett kérdések és tematika alapján az előadások megtartására a szükséges szakembereket a VP biztosítja.
2. A Felek a helyi szervezeteiken keresztül is törekednek a tájékoztatásra, és a jó munkakapcsolat kialakítására.

III. A megállapodás az aláírás napján és határozatlan időre lép hatályba. A megállapodást bármely Fél kezdeményezésére, a Felek közös megegyezéssel módosíthatják. A megállapodás három hónappal azt követően szűnik meg, hogy az egyik Fél megküldi a másik Fél részére a felmondási szándékáról szóló írásbeli nyilatkozatot.

A Felek jelen megállapodásban foglaltakat azok kölcsönös elfogadásával és tudomásulvételével képviselőik által közösen írják alá.

Budapest, 2009. június 18.

Dr. Nagy János
altábornagy, főtanácsos
országos parancsnok
VP részéről

Szűcs György
elnök
IPOSZ részéről

EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS

amely létrejött egyrészről
a **Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság**
1088 Budapest, József krt. 6., továbbiakban: NFH,
képviseli: Wittich Tamás főigazgató másrészről

az **Ipartestületek Országos Szövetsége**
1054 Budapest, Kálmán Imre u. 20., továbbiakban: IPOSZ,
képviseli: Szűcs György elnök

– együtt továbbiakban: **Felek** – között, az alulírott helyen és időben.

I. A Felek közös célja, hogy az NFH hatáskörébe tartozó fogyasztóvédelmi és hatósági ellenőrzési területet érintő jogszabályok és előírások vonatkozásában, valamint az NFH és a területi felügyelőségek hivatalos eljárása és tájékoztató munkája során az IPOSZ által képviselt családi, mikro- és kisvállalkozások tekintetében együttműködjenek, a jogkövető magatartást elősegítsék.

1. A Felek elsősorban képzéssel, tájékoztatással, a vitás vagy nem egyértelmű kérdések egyeztetésével, tapasztalataik kölcsönös átadásával töreksenek a fenti célok elérésére.
2. A Felek együttműködnek a fogyasztóvédelmet érintő jogszabályok és más előírások helyes alkalmazása érdekében a gyors információcserre megvalósításában. A Felek emellett a jogszabálytervezetek véleményezése során, ilyen igény esetében, konzultációs lehetőséget biztosítanak egymás számára.
3. A Felek a rendelkezésükre álló, a fogyasztóvédelemmel kapcsolatban készült hasznos információkat, tájékoztató anyagokat, új jogszabályokat a minél szélesebb körű informálódás érdekében eljuttatják az IPOSZ tagsági körébe tartozó vállalkozásokhoz az IPOSZ információs rendszere segítségével.
4. A Felek együttműködnek abban, hogy tájékoztató előadások megtartására kerüljön sor országos, regionális és megyei szinten egyaránt az érintett vállalkozások részére. A szervezési feladatokat az IPOSZ, míg az előre egyeztetett tematika alapján az előadások megtartásához szükséges szakembereket az NFH biztosítja.

5. A Felek a helyi szervezeteiken keresztül is törekednek a tájékoztatásra, és a jó munkakapcsolat kialakítására.

6. A Felek töreksenek arra, hogy az együttműködés folyamatosan és magas színvonalon valósuljon meg.

7. A Felek engedélyt adnak egymás részére, hogy hivatkozhatnak a másik félre, mint együttműködő partnerre.

8. Felek megállapodnak abban, hogy az együttműködés eredményét és a jelen megállapodás tartalmát évente legalább egyszer, egyébként szükség szerint közösen felülvizsgálják. Ennek keretében kidolgozzák az együttműködés esetleges további irányait. Egyúttal megegyeznek, hogy a hatékony együttműködés érdekében állandó kapcsolattartókat jelölnek ki.

II. A megállapodás az aláírás napján és határozatlan időre lép hatályba. A megállapodást bármely Fél kezdeményezésére, a Felek közös megegyezéssel módosíthatják. A megállapodás három hónappal azt követően szűnik meg, hogy az egyik Fél megküldi a másik Fél részére a felmondási szándékáról szóló írásbeli nyilatkozatot.

A Felek a jelen megállapodásban foglaltakat kölcsönös elfogadják, és képviselőik útján közösen írják alá.

Budapest, 2009. június 18.

Wittich Tamás
főigazgató
NFH

Szűcs György
elnök
IPOSZ

Legyen minden ipartestületnél 10 új előfizető!

Az MV Iparos Újság kiadója, a FIRMA Kht. felhívással fordul az IPOSZ területi és szakmai ipartestületeihez:

szervezzenek legalább 10 új előfizetőt az MV Iparos Újságra!

A kéthavonta megjelenő, magazin jellegű lap számos olyan fontos információt, elemző írást, üzleti lehetőséget tartalmaz, amelyek miatt – bizony állíthatjuk – érdemes olvasni. Az IPOSZ törekvését: a szolgáltató ipartestületek erősítését, egyben lapunk olvasottságát növelendő

rendkívüli előfizetési akciót szervezünk.

1-5 új előfizető esetén	20%-os kedvezményt
6-10 új előfizető esetén	40%-os kedvezményt
10 fölötti új előfizető esetén	50%-os kedvezményt biztosítunk az 5900 Ft/év előfizetési díjból.

Ha címben megfogalmazott óhaj teljesül, akkor például

10 új előfizető esetén $10 \times 5.900 = 59.000$ Ft

23.600 Ft szervezési díj marad az ipartestületnél.

Hogyan történjen az előfizetés?

Kérjük az ipartestületeket, hogy

- ✓ gyűjtsék össze az előfizetési díjakat,
- ✓ vonják le belőle a táblázatban megjelölt kedvezményt,
- ✓ a maradék összeget utalják át az MV. Iparos Újság számlájára,
11705008-22515526
- ✓ ezzel egyidejűleg levélben vagy faxon vagy e-mail-ben közölik az új előfizető/k nevét, szakmáját és pontos címét, ahová küldhetjük a lapot.

Kérésre előfizetési csekket is küldünk.

Bízva az ipartestületek együttműködésében, jó szervezést kívánunk!

MV Iparos Újság szerkesztősége

Levelezési cím: 1390 Budapest, 62. Postafiók 166.

Telefon/fax: 311-2235, e-mail: ipujs@t-online.hu